К.П.бр.5/03

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 27. НОВЕМБРА 2006. ГОДИНЕ

Председник већа: Отварам заседање и констатујем да су на главни претрес дана 27. новембра 2006. године са почетком у 10,20 часова, пред Већем Посебног одељења Окружног суда у Београду, Устаничка број 29, судница број 1, у кривичном предмету К.П. бр.5/03 у кривичном поступку против опт. Милорада Улемека и других, по оптужници Окружног јавног тужилаштва у Београду – Специјалног тужиоца КТС.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, пред већем у истом саставу, приступили:

заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић, пуномоћник породице оштећеног Председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића адвокат Рајко Даниловић и адвокат Срђа Поповић, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адвокат Варја Банић, окривљени Милорад Улемек са браниоцем адвокатом Слободаном Миливојевићем, окривљени Звездан Јовановић са браниоцем адвокатом Ненадом Вукасовићем, бранилац окривљених Милоша Симовића и Александра Симовића адвокат Миодраг Рашић и адвокат Желимир Чабрило, бранилац окривљеног Владимира Милисављевића адвокат Живојин Стефановић, бранилац окривљеног Нинослава Константиновића адвокат Александар Зарић по заменичком пуномоћју адвоката Оливере Ђорђевић, бранилац окривљеног Сретка Калинића адвокат Александар Ђорђевић, бранилац окривљеног Милана Јуришића званог «Јуре» адвокат Александар Зарић по заменичком пуномоћју адвоката Драгана Крстићевића, окривљени Душан Крсмановић са браниоцем адвокатом Вељком Делибашићем и Марком Вукшом, окривљени Саша Пејаковић са браниоцем адвокатом Крстом Боботом, окривљени Бранислав Безаревић са адвокатом Жељком Грбовићем и окривљени Жељко Тојага са браниоцем адвокатом Крстом Боботом.

Главни претрес настављамо доказним поступком, а у доказном поступку наставићемо са процесном радњом саслушања сведока сарадника Дејана Миленковића званог Багзи.

Молим вас да приступи сведок Дејан Миленковић.

Адв. Миодраг Рашић: Председнице већа, дозволите да се обратим вама и судском већу. Наравно ради обавештења да је наш клијент господин Александар Симовић лишен слободе и да је том приликом био и приведен у Треће одељење Градског СУП-а Београд приликом чега су му предочени наводи одређених основа сумње за нека кривична дела која не леже у оптужницама за која се суди овде њему пред овим већем. Ово обавештење вам дугујем ради наравно даљег третмана опт. Симовић Александра у даљем току поступка и опреза ради иако суд зна право наравно, желео бих да укажем на једну процесну појединост која је настала поводом новодонетог Устава да ми не замерите, а што по мом виђењу тражи од судског већа или надлежног суда да поново одлучује о притвору окривљеном. Наиме, према сада овом новоусвојеном Уставу у члану 30 став 2 се каже следеће, баш је директна кривично процесна одредба, каже «Ако лице није саслушано приликом доношења одлуке о притвору, што је случај, или ако одлука о притвору није извршена непосредно по доношењу, притворено лице мора у року од 48 часова од лишења слободе да буде изведено пред надлежни суд који потом поново одлучује о притвору». С обзиром да је сасвим јасно да је у предмету Ки.П.бр.2/03 судија Вучко Мирчић водећи истрагу у овом предмету који је касније је ли прерастао у два К.П. предмета К.П.бр.5/03 и К.П.бр.3/04 донео решење о одређивању притвора и расписао потерницу не само против нашег клијента, већ и против других лица, сасвим је јасно да том приликом из списа се види није ни саслушан, односно испитан, и да би сада то била прва ситуација. Ја бих вас замолио да ту нашу тврдњу имате у виду, ово не ради ометања поступка, него ради разјашњења одређеног правног проблема који ћете ви надам се разрешити. Хвала вам.

Председник већа: То о том потом када добијемо обавештење званично да је Александар Симовић у притвору по нашем решењу.

Добар дан Миленковићу.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Добар дан.

Председник већа: Ми смо завршили у петак. За реч се јавља пуномоћник.

Адв. Срђа Поповић: Ако ми дозволите, ја неколико питања бих имао за окривљеног.

Председник већа: Пуномоћник породице др. Зорана Ђинђића адвокат Срђа Поповић има право на постављање питања.

Адв. Срђа Поповић: Ви сте били питани да ли је неко од оптужених био интересантан за Хашки Трибунал па сте том приликом одговорили «Не, нико од нас, нити је икада било приче међу нама члановима о Хагу». На кога сте ви..

Председник већа: Одакле то цитирате, само да нам то кажете. Зато што има неки наставак када је говорио о Звездану Јовановићу,

Адв. Срђа Поповић: Тако је. Има. Али ја бих хтео да га питам и у односу на Улемека.

Председник већа: У реду.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Тачно је. То сам рекао и стојим иза тога. Значи међу нама припадницима Земунског клана никада није било речи о Хагу. Било је само о нашим хапшењима, отмицама, убиствима, о Ивану Стамболићу, Ибарској магистрали и о томе. Јесте било приче када је Звездан присуствује неким састанцима, али тада је било забрањено да причамо који проблем ми имамо, да нам се спрема хапшење. Е тада јесте било приче о Хагу.

Адв. Срђа Поповић: Разумем то. Али овде када ви кажете члановима питају вас за све оптужене. А ви говорите значи само о члановима Земунског клана. Је ли разумете разлику на коју вам указујем?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Али ја тада у то време нисам сматрао Звездана Јовановића чланом Земунског клана.

Адв. Срђа Поповић: Баш зато. А ви кажете међу нама члановима Земунског клана није било. А питају вас да ли неко од оптужених, а то значи и Звездан Јовановић и окривљени Улемек, јесу ли они могли размишљати по вашем мишљењу о Хагу и о изручењу Хагу? Да ли је то код њих могао бити мотив?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Код Милорада Улемека није био мотив Хаг. Можда у некој његовој глави, али међу нама није. Али да би се Звездан Јовановић убедио да се убије пок. Премијер њему је сервирана прича у вези Хага.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Да ли је могло у Улемековој глави постојати тај мотив?

Председник већа: Па сада баш.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не могу ја да уђем у главу.

Адв. Срђа Поповић: Не. То сада ви говорите. Ја вас цитирам. Ја то не сугеришем. Ви сте то казаали.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не знам како да вам одговорим на ово питање.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Када су вас питали шта је ваш лични мотив био ви сте казали да је ваш мотив био страх од Душана Спасојевића. Је ли то тачно?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Мој лични мотив да учествујем у убиству пок. Премијера?

Адв. Срђа Поповић: Да.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, нормално да нисам смео да одбијем то наређење и одлуку коју су донели он и Милорад Улемек Легија.

Адв. Срђа Поповић: Зашто?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, значи зато што сам имао страх и у самом Земунском клану је било и убистава међу нама које је наредио пок. Душан Спасојевић и нисам ни смео да одбијем то наређење, не ја, него и други припадници.

Адв. Срђа Поповић: Добро. А зашто нисте у том тренутку, ако је то био једини мотив, зашто нисте тада отишли и пријавили да се припрема такво дело, понудили се за ово што сада радите, да будете заштићени сведок?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, нисам смео.

Адв. Срђа Поповић: Зашто?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, зато што сам имао велики страх и имали су људе и у полицији. Милорад Улемек је имао своје људе у полицији такође. Нисам ни размишљао о томе да би у том тренутку смео да одем сам у полицију и да кажем...

СК 0171

Председник већа: Извињавам се. Само да вас прекинем. Да ли је вама било познато када је донет закон о сведоку сараднику, да ли сте имали икаквих сазнања у то време када је то припремано?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Председник већа: Наставите.

Адв. Срђа Поповић: Ви сте поменули да по вашем сазнању како сте ви казали да је убиство Премијера подржавао Небојша Човић. И казали сте да је то вама познато из онога што је о томе говорио Душан Спасојевић.

Председник већа: Само да се исправимо терминолошки да је знао Небојша Човић, да је имао сазнања.

Адв. Срђа Поповић: Да је имао сазнања.

Председник већа: Јесте.

Адв. Срђа Поповић: Једини ваш извор сазнања оно што вам је казао Душан Спасојевић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте. То је једини мој извор сазнања које је нама рекао пок. Душан Спасојевић и мени и осталим припадницима који су били присутни ту. И даљи коментар од пок. Милета Луковића када је питао пок. Душана Спасојевића где му је сада Човић, због чега не реагује. Али једини мој извор је од пок. Душана Спасојевића.

Адв.Срђа Поповић: Ви сте такође изјавили да је по Душану Спасојевићу тај контакт окривљени Улемек одржавао преко мајке шта сте казали Аце, шта?

Председник већа: Аце Булића.

Адв. Срђа Поповић: Аце Булића, да.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Адв. Срђа Поповић: Међутим, да ли је Душан Спасојевић имао поверења у Ацу Булића и његову мајку?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

ОК 0171

Адв. Срђа Поповић: Од какве вредности је онда цела та прича то нам објасните, ако он и сам не верује у њихову поузданост, откуд ви уопште ишта знате о тој вези окривљеног Улемека са његовим.....?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Зато што нам је то рекао пок. Душан.

Адв. Срђа Поповић: Да. Али када ви кажете да он сумња, да он нема поверења у Ацу, то сте поменули тај израз, нема поверења у Ацу Булића и његову мајку? Он вам је и то казао је ли тако, да нема поверења?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Срђа Поповић: И казао вам је да Легија остварује контакт преко њих?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Срђа Поповић: А колико је поуздана уопште та информација о Небојши Човићу? Ја то не разумем баш сада најбоље.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам само рекао шта сам чуо и шта смо разговарали ми припадници Земунског клана међусобно и шта је он то нама саопштио.

Председник већа: Он нама саопштава његова сазнања, а ми ћемо ценити колико то вреди.

Адв. Срђа Поповић: Када сте казали да је циљ био да се сруши Влада и да се доведе Војислав Шешељ на власт, како је то требало да буде изведено је ли ви то знате само тако као ту намеру која је тако исказана или знате неке појединости? Како је то требало да се догоди? Убије се Премијер и шта онда, како се онда доводи Шешељ на власт?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Рекао сам вам да су причали са Војиславом Шешељом да је пок. Премијер издајник српског народа, да ће да издаје патриоте за Хаг и да се прави расуло у држави, да народ изађе на улицу јер је пок. Душан рекао да њему Шешељ треба пошто има много људи да може доста људи да изведе на улицу.

Адв. Срђа Поповић: И то је био тај план са Шешељом?

OK 0171

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Адв. Срђа Поповић: Шта је био план када је Шешељ отишао у Хаг?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: План? Рекао је да га Шешељ није послушао, да остане овде да не иде за Хаг и онда је следећи план био као што сам вам говорио ако дође до нечега, хапшења или до овог другог, да се иде на планове да се такође прави расуло у држави, да се дигне железнички мост, тачније на оне планове А, Б, Ц, 1, 2 и 3.

Адв. Срђа Поповић: Да ли то значи да је Шешељ испао из тог плана?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Адв. Срђа Поповић: И у тренутку када је пуцано на Премијера није постојао никакав план о довођењу радикала на власт у сарадњи са Шешељем? Је ли тако?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Остављена је веза од Тодоровића да буде у контакту са пок. Душаном Спасојевићем.

Адв. Срђа Поповић: Па је ли био?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, ја не знам.

Адв. Срђа Поповић: Значи не знате. То вас питам. Ви сте даље казали говорећи о том истом контексту крајњи циљ је био да се промени власт и доведу нови људи. Значи сводило се на то да се придобије нека политичка партија да стане иза њих. Је ли знате је ли придобијена нека политичка партија?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Рекао сам да није.

Адв. Срђа Поповић: И приступило се убиству значи без обзира на то што није обезбеђена подршка никаква политичка?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Наставило се даље са акцијама за убиство пок. Премијера.

Адв. Срђа Поповић: Када сте говорили о стварању расула о дизању у ваздух трафо станице, заузимању аеродрома, рушењу мостова, када се о томе говорило да ли је икада било речи шта би војска тада

OK 0171

радила, мислим војска која има уставну обавезу да штити безбедност државе?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нисмо разговарали о томе што се тиче војске.

Адв. Срђа Поповић: Значи план је био да ЈСО све то предузима, али није нико разговарао о томе ко би могао евентуално да их спречи? Је ли било о томе речи то вас питам?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја мислим да су они тада сматрали себе силом. Пок. Душан је гледао у ЈСО као највећу тада Јединицу и најјачу и да нико није могао да им се супротстави у то време.

Адв. Срђа Поповић: Ни војска?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, ја не знам сада.

Адв. Срђа Поповић: Када ви гледате телевизију са Душаном Спасојевићем и када Кум пита ето ти сада твоја Јединица и Легија, како реагује Душан Спасојевић? Ви сте о томе говорили али каква је његова реакција? Ви сте казали шта Кум каже.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Кум га је питао где ти је сада Небојша Човић, ето ти сада твоја Јединица. А на телевизији је тачно било снимак из Куле када је на некој великој гомили као Јединица за специјалне операције предала неко оружје, тај баш снимак смо гледали тада. Он је само рекао да је Човић сам у Влади, да не може да реагује, а за Јединицу је само ћутао.

Адв. Срђа Поповић: А ви сада кажете да је он већ сумњао на Легију да ли је Легија побегао, где је, он је њега сада издао, шта је у том, можете ли да нам цитирате речи, шта је то у ствари говорио Душан Спасојевић за Легију?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, изненадио се зато што су слике одмах изашле на телевизији, што је уведено ванредно стање јер ни он ни Милорад Улемек Легија нису размишљали о томе да може то да се деси. И онда је он посумњао да га је Легија издао и да ће он да оде негде, да напусти земљу, да иде у легију странаца, да оде. То су речи пок. Душана Спасојевића.

ОК 0171

Адв. Срђа Поповић: И казали сте да је он сумњао да је Легија са неким другим правио некакве комбинације. Да ли је он спецификовао то?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв. Срђа Поповић: И то је био разлог да се пушка не уништи је ли тако?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је. То је једини био разлог.

Адв. Срђа Поповић: Да ли се, сада вас питам, да ли сте ви делили то мишљење Спасојевића тада да је могуће да је вас Легија издао, да има неку другу комбинацију са неким другим, да сви ти планови су измишљени, А, Б, Ц да ви будете само навучени да пуцате?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да су планови измишљени? Нисам веровао јер сам чуо разговор између Милорада Улемека Легије и пок. Душана Спасојевића, ту сам био присутан.

Адв. Срђа Поповић: Али када се ништа од тога није догодило Душан је посумњао је ли тако?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Није могло да се догоди ништа јер је одмах реаговала полиција уведено је ванредно стање.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Да се вратимо на онај протест, побуну. Ви кажете да је Улемек отишао у Кулу аутомобилима Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Адв. Срђа Поповић: А да је претходно заменио таблице. Зашто је мењао таблице?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Зато што је скинуо таблице са својих службених возила МУП-а и окачио на цивилна возила од пок.Душана Спасојевића.

Адв. Срђа Поповић: А зашто? Зашто није ишао са таблицама Душана Спасојевића?

ok 0171

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, не знам ја због чега он то ради. Није то први пут. И када је ишао више пута на пут мењао је таблице и стављао је своје.

Адв. Срђа Поповић: Добро, је ли циљ био да се прикрије да су то кола Душана Спасојевића? Је ли то био циљ?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, вероватно, али ја то не могу да кажем када није разговарао о томе.

Адв. Срђа Поповић: И онда када је он био у Кули, он је разговарао са Душаном Спасојевићем специјалама, посебним телефонима је ли тако?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Адв. Срђа Поповић: Сада да вас питам нешто о оном телефонском разговору Душана Спасојевића и Опачића. Шта је они који прислушкују телефон, шта су они требали да закључе из тог разговора у какву заблуду су требали да буду доведени?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да Војислав Коштуница стоји на страни пок. Душана Спасојевића и Милорада Улемека Легије.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Али ви сте казали такође и Душану Спасојевићу и Милораду Улемеку је одговарало да их неко подржава приликом тог протеста, да су тако коментарисали изјаву Војислава Коштунице?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Срђа Поповић: И одговарало им је што их је он подржао. У какву заблуду су онда требали, је ли то тачно?

Председник већа: О тачности како је сведок сарадник рекао. Он је рекао да је изашао да је гледао на телевизији или не знам где Душан Спасојевић подршку коју је протесту или не знам шта, на какво питање је одговорио Војислав Коштуница око протеста, а не Душана Спасојевића да их не доводимо у контакт заједно Јединицу и Душана Спасојевића. Нисам разумела ова ваша питања.

Адв. Срђа Поповић: Сада ћу вам објаснити.

Председник већа: Нема везе једно са другим.

Адв. Срђа Поповић: Ја ћу вам објаснити. Ја разумем шта ви кажете. Али ако се он јављао Опачићу, Душан Спасојевић, и представљао као неко ко је део побуне, он тиме открива оно што они иначе крију да је Душан Спасојевић део побуне.

Председник већа: Не. Објаснио је да је то испричано Опачићу да би пренео Чанку да даље Чанак пренесе то Влади или члановима Владе, пошто је и он тада био...

Адв. Срђа Поповић: Тако је. Али зар се тиме не обелодањује да је Душан Спасојевић део побуне што они покушавају да сакрију?

Председник већа: То је посао неких служби, а не сведока сарадника.

Адв. Срђа Поповић: Ви ме не разумете. Не може, нелогично је, противречно је да они свесно шаљу некакве поруке Чанку, политици, било коме, свесно шаљу те поруке. А из тих порука је очигледно да је Душан Спасојевић део побуне, што они покушавају да сакрију.

Председник већа: Да ли можете да одговорите на то питање?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, могу да одговорим. Значи није се ни крило да пок. Душан Спасојевић нема везе са побуном, него због чега је Чедомир Јовановић долазио код њега да заврши да Јединица не излази на улицу. А разлог опет вам понављам намерно се то радило јер је Легија дао пок. Душану који је телефон на мерама. И тај телефон се слуша и због тога су намерно то говорили да би правили такође панику у Влади, да Војислав Коштуница стоји иза протеста и побуне Јединице за специјалне операције.

Председник већа: То можемо да повежемо и са оним што је сведок говорио да су слали и писмо пок. Премијеру и потписивали са «Берета 92»?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Председник већа: Када су тражили од њега да дође у Кулу?

Адв. Срђа Поповић: То писмо које никада није ни стигло.

Председник већа: Па, не знамо. То ја не знам.

Адв. Срђа Поповић: Па не знамо нико. Колико знамо није стигло.

Председник већа: То знамо из прича ових људи који су овде.

Адв. Срђа Поповић: Али није стигло.

Председник већа: То ћемо утврдити.

Адв. Срђа Поповић: И није ми јасно како да вам кажем, ако ви, сами сте нам казали, да је том изјавом на телевизији Војислав Коштуница подржао побуну. Каква сада заблуда може да се створи око тога да он подржава побуну?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ми смо гледали телевизију када је Војислав Коштуница...

Адв. Срђа Поповић: Разумете шта вас питам? Једноставну ствар питам.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја не разумем због чега ви мене увлачите у политику. Не разумем.

Адв. Срђа Поповић: Не увлачим вас у политику. Не ви сте се сами увукли у политику.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Изјава пок. Душана Спасојевића је када је Војислав Коштуница дао изјаву да свако има право колико се ја сећам, да штрајкује, лекари у мантилима, ето пок. Душан је рекао да то њима треба.

Адв. Срђа Поповић: А ви сте казали у свом исказу страна 15 вашег исказа, од 24. новембра, да је њима одговарало што их је он подржао приликом протеста. Шта сада треба та као порука да доведе некога у заблуду, када је он то јавно рекао и тако сте и ви оценили?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да вам кажем нешто. Први тај телефонски разговор Коштунице није ни појавио на телевизији. Он је тек после дао изјаву, после тога, када је Јединица изашла. А ови телефонски разговори телефони који су се снимали то се десило пре изјаве.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Мислим да сте довољно објаснили. Када сте говорили о оном бацању бомбе на седиште ДСС-а, ви сте

OK 0171

казали да је то направљено да би се створио раздор између Демократске странке и Демократске странке Србије. Зашто би бомба бачена на ДСС створила раздор између ДС и ДСС-а?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Зато што би се појавио Милорад Улемек Легија као спаситељ и онда би рекао, ишао би са његовом...

Адв. Срђа Поповић: Не. То је друго, друго је то. Него зашто би то створило раздор бомба која се не зна ко је бацио, зашто би то створило раздор између Демократске странке и ДСС-а?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, вероватно би Легија то рекао да је неко урадио из Демократске странке.

Адв. Срђа Поповић: Коме би рекао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, са ким би направио контакт из Демократске странке Србије.

Адв. Срђа Поповић: И коме би ко онда ту помагао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ко би помагао?

Адв. Срђа Поповић: Којој би страни он ту помагао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, он не би помагао ниједној страни него би гледао свој интерес.

Адв. Срђа Поповић: Тако што би казао ДСС-у да он зна ко је то урадио? Је ли тако?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је она иста прича као што су урадили са пок. Премијером да му прети убиство, то је иста та прича њихов сценарио.

Адв. Срђа Поповић: Разумео сам вас. Само нисте били довољно јасни на претходном записнику. Хоћете дозволити да ја саслушам овог сведока?

Председник већа: Молим вас тишина.

Адв. Желимир Чабрило: Противим се оваквом начину испитивања. Вероватно би Легија урадио ово или оно.

ok 0171

Адв. Срђа Поповић: Ви сте казали да је вама саветовано од стране ваших бранилаца да се нипошто не јављате, не предајете полицији? Је ли то тачно?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Срђа Поповић: Јесу ли вам објаснили зашто да се не предајете полицији?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Рекла ми је да се не предајем полицији, то се односи на Биљану Кајганић, да се не предајем полицији да ће она да ми заврши како ће да ме пребаци из Грчке, значи да уопште не идем у полицију ни у Грчкој, нити овде да се јавим.

Адв. Срђа Поповић: Је ли вам објашњавала зашто?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв.Срђа Поповић: Ту ви спомињете у два маха да из истог извора вам говоре да ће доћи по вас неки људи и одвешће вас код неких људи и питали су вас сви ко су ти људи, ви кажете да не знате, је ли тако?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам питао Биљану Кајганић ко су ти људи који ће доћи по мене, она ми је само рекла да ја знам ко су ти људи и да неће преко телефона да ми говори њихова имена косу, шта су и да ћу видети код кога ћу доћи овде.

Адв.Срђа Поповић: Ако она каже да ви знате, па јесте ли знали?

Председник већа: Сада нећемо да га питамо на исте околности.

Адв.Срђа Поповић: Опростите молим вас. Добро. Шта је требало по том сценарију да се догоди када ви стигнете у Београд, да ли вам је објашњено шта је требало онда да се догоди, када се ви предате тим људима, када стигнете у Београд?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Као што сам вам рекао, требао сам да причам о Чеди, о Беби, а даља упутства би ми она дала када би ја дошао овде.

Адв.Срђа Поповић: Да причате пред ким?

OK 0171

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па пред тим људима којима сам требао да дођем овде, да ме ти људи пребаце из Грчке овде и да ме доведу код тих људи.

Адв.Срђа Поповић: А, онда сте казали, као што сам требао да причам и против покојног Премијера да је он радио самном дрогу итд. Да ли имате утисак, ја сада покушавам да то закључим, а ви кажите ако није тачно. Да ли је то требало да буде снимљено што ће те ви говорити?

Председник већа: Он је објаснио шта је требало да буде снимљено колега, а закључак, сада сте тражили реч да поставите питања, закључак ће те неком другом приликом.

Адв.Срђа Поповић: Ја само питам пошто он говори о томе...

Председник већа: Па, онда питајте, стварно нема смисла да закључујете и да уносите у уста сведока оно што није тако. Ваш закључак немојте, питајте па нека он одговори.

Адв.Срђа Поповић: Да ли могу да предочим шта је он казао?

Председник већа: Можете да наставите са питањима, а закључујете само, али само питања сада поставите, немојте закључивати.

Адв.Срђа Поповић: Па то је питање. Он се није јасно изразио, али изгледа да је хтео то да каже, ја само хоћу да установим да ли је то стварно његов исказ?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Шта вас интересује?

Адв.Срђа Поповић: Да ли су вама рекли да када дођете и нападате Чеду и Бебу Поповић, ви кажете да је то требало да се снима?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не знам када дођем да ли је требало да се снима, али она је хтела да дође код мене у Грчку и да мене снима тамо.

Адв.Срђа Поповић: Да вас снима? Добро. Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Имате ли још питања?

Адв.Срђа Поповић: Немам.

Председник већа: Мене интересује нешто. Ова тврдња ваша и када сам вас питала у петак, да ли правите разлику између атентата и убиства, ви сте рекли, нисте ми објашњавали шта је атентат, али сте рекли да се овде ради о политичком убиству када се говори о др Зорану Ђинђићу. Када сте ви то утврдили и када је ваше мишљење такво да се ради о политичком убиству. Од када?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Од када су почели разговори у вези Војислава Шешеља, Небојше Човића, да се доведу други људи на власт, да се Влада скине, тада сам закључио да је то политичко убиство. Да није као ово друго убиство.

Председник већа: И коме сте то први пут саопштили?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Коме сам ја саопштио?

Председник већа: Да. Да се ради о политичком убиству. Изволите?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Овде вама.

Председник већа: Молим?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Вама у већу.

Председник већа: Нашем већу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Председник већа: Или сте прво тужиоцу па нама?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да разговарао сам прво са тужиоцем, па онда пред нејавној седници.

Председник већа: И када је то било?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Када је одржана нејавна седница, колико се ја сећам.

Председник већа: Ми смо имали две нејавне седнице?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не могу да се сетим тачно.

ok0171

Председник већа: Добро. Има ли неко још од пуномоћника оштећеног Веруовића питања? Не. Хвала. Бранилац опт. Милорада Улемека, адв. Слободан Миливојевић, изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Хвала председниче, дозвољавате непосредно или преко вас?

Председник већа: Молим?

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли дозвољавате постављање питања непосредно или преко вас?

Председник већа: Непосредно.

Адв.Слободан Миливојевић: Хвала лепо. Након 12.марта до тренутка када сте напустили Мељак, да ли сте имали било какве контакте са Александром Симовићем?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв.Слободан Миливојевић: Милошем Симовићем?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв.Слободан Миливојевић: Милосављевић Владимиром?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв.Слободан Миливојевић: Нинославом Константиновићем?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли сте ви или они који су били поред вас, а да само подсетим Душан Спасојевић и Луковић Миле, да ли су они имали било какве контакте са овим лицима која сам поменуо?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Нико од нас није имао контакта, једино преко сведока сарадника Сувајџића.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли нам можете објаснити ко је вама пренео информацију да је Звездан Јовановић бацио пушку и да су побегли напоље?

ok 0171

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Сведок сарадник Сувајџић Миладин.

Адв.Слободан Миливојевић: Ко је ту још био присутан?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Покојни Душан Спасојевић.

Адв.Слободан Миливојевић: Можете ли дословце да нам кажете шта је Сувајџић рекао, ко је бацио пушку и коме је бацио пушку?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Сувајџић је рекао да када је пуцао Звездан Јовановић када је испалио два метка да није био такав договор између Симовића и Нинослава да одмах је бацио пушку неком од њих двојице и да су они пушку тако изнели.

Адв.Слободан Миливојевић: Симовић Александра или Милоша?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Некоме од њих двојице.

Адв.Слободан Миливојевић: Некоме од њих двојице?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв.Слободан Миливојевић: Шта је још Сувајџић рекао ...

Председник већа: Само тренутак. Да ли сте ви у свом излагању рекли да се у тој канцеларији налазио Александар Симовић и да се Милош Симовић љутио због тога што је Душан Спасојевић ставио његовог брата тамо у канцеларију у Гепратову улицу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Тако је.

Председник већа: Па онда зашто сада причате неко од браће Симовића. Је ли Милош Симовић био тада у Гепратовој 14?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Аца Симовић.

Председник већа: Онда на питање сте одговорили неодређено. Да су могли да буду обојица?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам рекао неком од њих двојице је бацио пушку, да ли је Нину или Аци.

OK 0171

Председник већа: Добро. То исправите, извињавам се. Изволите.

Адв.Слободан Миливојевић: Да пређемо на Мељак, само кратко, па ћемо се вратити овамо.

Председник већа: Само мало гласније, молим вас. Ја сам прехлађена слабо чујем.

Адв.Слободан Миливојевић: Трудићу се да се сагнем. У Мељаку када сте одлучили да напустите Мељак и да изађете кроз прозор, споменули сте да сте сви имали по једну путну торбу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли нам можете описати у чему су били обучени Душан Спасојевић и Луковић Миле?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Колико се ја сећам покојни Душан Спасојевић је имао «спит фајер» јакну, сиве боје, Кум је имао такође јакну, али црне боје и имали су џемпере онако спортски обучени у патикама.

Адв.Слободан Миливојевић: Панталоне, фармерке?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја мислим фармерке да су имали, не сећам се тачно. Фармерке је сигурно имао Луковић и патике.

Адв.Слободан Миливојевић: Када сте изашли кроз прозор, ви сте рекли да сте изашли посебно?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв.Слободан Миливојевић: Прво где сте уочили Луковић Милета?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Поред прозора.

Адв.Слободан Миливојевић: Самог прозора?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв.Слободан Миливојевић: Потом његово кретање?

OK 0171

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Затвара шалоне, пошто су били шалони на прозорима, затвара шалоне. Док је он затварао шалоне, покојни Душан је кренуо према гаражи. Ја сам кренуо за њиме, он је затворио шалоне и кренуо десно према воћњаку.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли се зауставио у било ком тренутку Миле Луковић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Миле Луковић у било ком тренутку?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи он је кренуо десно и ја сам тада чуо када је кренуо десно само «стој полиција». Да ли се зауставио не знам.

Адв.Слободан Миливојевић: Ви и Душан Спасојевић сте кренули према гаражи?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Адв.Слободан Миливојевић: Колико сте одмакли од прозора?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Доста, баш према гаражи.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли сте трчали, убрзаним ходом или полако?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Нисмо трчали уопште.

Адв.Слободан Миливојевић: Ишли сте полако?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли је осим тог једног гласа који сте чули «стој полиција» било још било каквих гласова?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Ја нисам чуо.

Адв.Слободан Миливојевић: Ви сте јуче дали изјаву да сте прескочили ограду, да сте прешли тамо итд., па сте онда поменули колико је било одстојање између изговореног гласа «стани полиција» и првог пуцња, рафалне паљбе, па после појединачно, па бих ја замолио за дефинитиван одговор, дакле од тренутка када сте чули «стој полиција»

OK 0171

до тренутка када сте зачули прву рафалну паљбу колико је прошло времена?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Неких 7-8 секунди, када сам ја већ прескочио ту жичану ограду.

Адв.Слободан Миливојевић: Значи укупно од тренутка када сте чули «стој полиција» до овај тренутка када је почела рафална паљба протекло је 7-8 минута, да ли сам добро разумео?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не 7-8 минута...

Адв.Слободан Миливојевић: 7-8 секунди?

Адв.Слободан Миливојевић: Па не знам, да ли је 7-8 или 10 секунди.

Председник већа: Па нисмо у истрази сада да испитујемо. Овде имамо друга кривична дела у питању, а ви испитујете евентуално убиство Вукојевића и Спасојевића. То је за истрагу неку.

Адв.Слободан Миливојевић: Председниче, ако ми допустите само кратко да објасним да не бих много замарао и овде све присутне. Између осталог Душан Спасојевић и Луковић Миле су и предмет овог оптужног акта, а исто тако су могли да буду веома, веома значајни сведоци за откривање истине у овом поступку. Чињеница на које ја покушавам да укажем и околност посебно имајући у виду, а да сада не ширим причу, па ћу рећи након завршетка саслушања овог сведока, указују да званична верзија у односу на убиство Душана Спасојевића и Луковић Милета, није апсолутно тачна. Е, па то указује отом, потом, да не бих сада, наравно да не узимамо већу време што се тога тиче.

Председник већа: Ја поступак овде водим против живих људи, то да знате.

Адв.Слободан Миливојевић: Слажем се, али исто тако је на пример поменут тамо неки Драган Тодоровић, па опет морамо и око тога да се бавимо. Нећу даље постављати питања у том правцу. Идемо на следећи део. Поменули сте да сте били присутни, најпре да питам колико пута сте били присутни у Батајници, током разговора са Војиславом Шешељем?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам рекао да нисам присуствовао, да сам остао испред куће у колима.

Адв.Слободан Миливојевић: Дакле, никада нисте присуствовали разговорима који су вођени између Душана Спасојевића и оних других лица која сте поменули, када су вођени разговори са др Војиславом Шешељем?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То сам изјавио.

Председник већа: Само једно питање. Ви сте чини ми се то рекли нама на затвореној седници, када је био тај последњи разговор између Душана Спасојевића и Војислава Шешеља?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је било пар дана, пре него што ће Војислав Шешељ да оде за Хаг. Када су тамо испред куће биле гуме, изнешене канте са бензином, где су биле присталице које су хтеле да заштите Војислава Шешеља.

Председник већа: Колико су временски трајали ти разговори?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам два пута лично био по 45 минута, сат времена, колико сам ја био у колима.

Председник већа: Изволите.

Адв.Слободан Миливојевић: Ви сте помињали да је одлуку о убиству премијера Ђинђића донео Легија, а такође сте и поменули разговор у коме је наводно покојни Душан Спасојевић био за то да се убије Чедомир Јовановић, Свилановић итд. је био против убиства председника покојног Зорана Ђинђића. Да ли нам можете рећи да ли је то био исти разговор или су то два различита разговора у временском редоследу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То није било ни један, ни два, него је било више разговора које је покојни Душан Спасојевић водио са нама, самном и са осталим припадницима земунског клана, што се тиче тога.

Адв.Слободан Миливојевић: Мене интересује када је Легија био присутан?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Када је?

Адв.Слободан Миливојевић: Када је Легија био присутан тим разговорима?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам само са Легијом био присутан када је причано о плановима на клупицама које су разговарали он и покојни Душан Спасојевић.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли могу да закључим да у тим разговорима око идеје и мотива за убиство премијера Ђинђића и Чедомира Јовановића и Горана Свилановића, Бебе Поповића итд. да није био присутан Милорад Улемек?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је то сам изјавио.

Адв.Слободан Миливојевић: Онда, можете ли нам одговорити од кога сте чули ове тврдње да Легија неће Чеду, него хоће Зорана Ђинђића итд.?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То су разговори били са покојним Душаном Спасојевићем, Милошем Симовићем и осталим члановима које смо ми водили заједно, те разговоре.

Председник већа: То нам је одговорио, немојте се понављати.

Адв.Слободан Миливојевић: Није било баш децидно речено, ту је мој бранеик убачен на неки начин, па да мало детаљније рашчистимо. Поменули сте да је, е сада када сте поменули ове разговоре око плана А, Б, Ц, да је тај разговор вођен на клупици?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли сте ви седели поред њих?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв.Слободан Миливојевић: И слушали читав разговор?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нисам седео, стајао сам између покојног Душана Спасојевића и Милорада Улемека-Легије. Тада се баш, ја сам гледао са стране, видео сам неке људе и прокоментарисао сам Душану, неко стоји тамо и он је почео да се дере на мене да сам ја паранои, да ја параноишем и Милорад Улемек га је смиривао и рекао да не виче на мене, да се смири.

Адв.Слободан Миливојевић: Шта сте тачно дословно чули од речи које су они међусобно изговорили, а да сте онда подразумевали да се ради о плану А, Б, Ц.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи разговор се водио да се иде до краја. Значи пошто је већ доношена одлука да се убије покојни Премијер, разговори су вођени мекеру идемо до краја, нећемо да станемо, ако буде неких проблема, идемо на оно наше А, Б Ц 1, 2 и 3 и дићићемо станицу у ваздух, дићићемо железнички мост, тад се није спомињао аеродром.

Адв.Слободан Миливојевић: Ко је то говорио. Мекеру итд.?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Заједно један другоме су говорили Легија и Душан Спасојевић.

Адв.Слободан Миливојевић: Добро. Рекли сте да је Легија прескочио ограду у објекту где се налазио премијер Ђинђић и да је ишамарао премијера Ђинђића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. То је мени пренео Бранко.

Адв.Слободан Миливојевић: Када вам је то пренео?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Када сам био у контакту са Бранком.

Адв.Слободан Миливојевић: Можете ли нам некакву орјентацију дати у односу на атентат?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи то је пре Лимеса.

Адв.Слободан Миливојевић: На колико пре Лимеса?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Два, три дана пре Лимеса.

Адв.Слободан Миливојевић: Два, три дана?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв.Слободан Миливојевић: Даље сте поменули да је Легија поздрављао бившег Министра унутрашњих послова Влајка Стојиљковића са «Хајл Хитлер»?

OK 011

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тачно. То ми је рекао лично Милорад Улемек-Легија.

Адв.Слободан Миливојевић: Легија то рекао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли можете да нам кажете где вам је то рекао и када је то било?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: У Шилеровој улици.

Адв.Слободан Миливојевић: Када временски?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ето, то је било 200... не знам које, значи 200.... пре него што је Влајко Стојиљковић извршио убисти, тачније после тога када је био на сахрани у Пожаревцу, после тога је дошао и онда је Легија причао да је њега поздрављао са «Хајл Хитлер» и да се овај плашио њега.

Адв.Слободан Миливојевић: Поменули сте да вас је Душан обавестио да су окривљени Легија и Звездан донели одлуку да се Зоран Ђинђић убије из снајпера. Када је то било и где сте то чули?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То су се они договорили када сам ја изашао, после атентата код хале Лимес, када сам изашао у Војводе Степе у стану, покојни Душан је рекао да су се они договорили да ће сада да иду да убију Премијера из снајпера.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли можете да нам кажете где је то било, када сте чули?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: У Војводе Степе.

Адв.Слободан Миливојевић: У Војводе Степе?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв.Слободан Миливојевић: Колико од прилике дана после Лимеса?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Одмах када сам ја изашао из Централног затвора.

Адв.Слободан Миливојевић: Тврдили сте такође да се од Хамидовића на Институту добили мало калибарску пушку, али да су рекли да је она мала. Питање гласи када је то било у односу на атентат?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је значи било пре атентата. Тада смо се ја и Милош Симовић налазили на паркингу код Бубањ потока да претерамо камионе. Тачније када се покојни Премијер вратио...

Председник већа: Добро. Одговорите, али стварно немојте враћати сведока на оно што је он до сада већ причао. То је већ одговорио на то питање, не једном, него два пута.

Адв.Слободан Миливојевић: Председниче ја сам хтео да затражим од сведока да се изјасни даље, осим времена када је то сазнао и када је добио ту пушку, где је добио ту пушку, ко је био присутан и од кога је директно добио. Ко је њему донео ту пушку? Он је рекао од Хамидовића, где се то догодило?

Председник већа: И то је рекао код Института за мајку и дете. Све је то одговорио колега. Имате ли друго питање?

Адв.Слободан Миливојевић: Поменули сте да сада у два наврата било је различито, али ајде да поставим овако конкретно питање да не би било различито. Поменули сте да сте одређено наоружање добили од Легије или неког од његових, ако сам ја добро вас разумео?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нисте ме разумели. Нисам рекао да сам од Легије преузео наоружање. Легија је звао покојног Душана Спасојевића и рекао ми је да то наоружање сачекам да ће неко од припадника Јединице за специјалне операције да ми донесе. То је био Шаре Ненад, донео ми је оружје са Џипом – Мерцедесом Г класе и ја сам то преузео.

Адв.Слободан Миливојевић: Када је то било?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је било када је Милорад Улемек био доле у Бујановцу.

Адв.Слободан Миливојевић: Ако се ја добро сећам транскрипта, али добро имаћу право после тога на примедбе, он је најпре рекао да је то Легија учинио, па тек потом њега.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Никада нисам рекао да сам преузео то од Легије. Јесам друго наоружање узео од Легије кући код њега, али то су биле пластични експлозив, спорогорећи фитиљи, е то сам лично узео од њега у кући, он ми је то предао.

Председник већа: Када?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је било значи 2002. године.

Председник већа: Зашта је то требало да служи?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је стајало кући код њега и он је звао Душана, а Душан је рекао да одем код Легије да треба да узмем нешто. Ја сам отишао лично кући код њега. Он ми је дао то је био пластични експлозив, штапини неки, упаљачи.

Председник већа: Шта сте са тим ви урадили?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам узео и ставио заједно са оним наоружањем, са оним нагазним минама и све сам то заједно спојио.

Адв.Слободан Миливојевић: Јесте ли сами били тада у кући?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Лично сам ја отишао код Легије кући.

Адв.Слободан Миливојевић: И ко вам је дао Легија?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Лично он ми је дао.

Адв.Слободан Миливојевић: Добро. Када је то било?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не могу тачно да вам кажем када је било. Датум не могу да вам кажем.

Адв.Слободан Миливојевић: Орјентационо?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Сада ћу се сетити тачно када је то било. 2001. године да будем тачно прецизиран.

Адв.Слободан Миливојевић: Пре него што је Спасојевић отиша у притвор или после?

OK 0171

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је после било Спасојевић је изашао из притвора, изашли су и остали припадници из притвора, значи то је после тога било.

Адв.Слободан Миливојевић: Напоменули сте да је вама Душан Спасојевић рекао да је Легија набавио пушку?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв.Слободан Миливојевић: Када вам је то Душан Спасојевић рекао и где?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: У том стану, када је он донео одлуку да пушка не треба да се уништи и да када је саопштио Миладину Сувајџићу да пушка мора да се закопа, њему није објашњавао разлоге због чега та пушка мора да се закопа. Рекао му је само да мора да се врати у ЈСО, да је узета одатле, а прави разлог је после тога рекао да хоће да има у шаци Звездана Јовановића и Милорада Улемека-Легију.

Адв.Слободан Миливојевић: Значи, ако сам добро разумео, ви сте тада први пут чули од Душана Спасојевића да је Легија набавио пушку?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је?

Адв.Слободан Миливојевић: Је ли то било, морам да питам и ако је јасно, је ли то било пре атентата или после?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: После атентата.

Председник већа: Ако пратите станове где су били онда ће те лако закључити. Немојте стварно да понављате питања, ја вам забрањујем.

Адв.Слободан Миливојевић: Председниче немојте ми замерити, постоји много детаља и много околности и ситница које можда могу да буду значајне. Мени је сасвим јасно на пример из одговора шта стоји, али сам дужан да питам да би остало то до краја рашчишћено. Можда и негде претерујем, упозорите ме.

Председник већа: Молим вас колега, то је баш јасно. И ако пратите његоов кретање пре атентата по тим штековима и после атентата, онда се види да ли је пре или после. Нема смисла.

Адв.Слободан Миливојевић: Председниче, ја заиста уважавам вашу примедбу и трудим се колико могу да не будем ни опширан, нити да оптеретим. Али, постоји можда у тим штековима одлазака, долазака, хронологије итд. можда некакве разлике о чему ћемо сазнати на крају овог поступка, а то је разлог због чега желим да будем детаљан.

Председник већа: Добро.

Адв.Слободан Миливојевић: Изјавили сте да је та пушка била све време у Пасату и да је одатле узимана када је било потребе за њом.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да, у ауту је била. Не могу да кажем да је све време била у Пасату, али налазила се у Пасату и онда су они њу узимали одатле у тај ауто који је изнајмљен, тачније који је купио Миладин Сувајџић.

Адв.Слободан Миливојевић: Је ли то значи да је она била у Пасату све до врмена када је требало да се узме и искористи на било који начин итд.?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не могу ја да кажем да је била све време. Није могла да буде све време, када су ишли, када је Звездан са покојним Милетом Луковићем ишао да гађа на Фрушку Гору, да испроба пушку.

Адв.Слободан Миливојевић: Када смо код тога, када сте ви сазнали да је Звездан Јовановић ишао са Милетом Луковићем на Фрушку Гору?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Када сам изашао из Централног затвора и значи сваки дан се водио разговор по два, три пута на дан се водио разговор да ли је Звездан, да ли Звездан може да уради то. Значи није то било једанпута, Кум га је убеђивао да може, да је Звездан, не знам са колико метара погодио и да је испробао и да 100% ће убити Премијера.

Адв.Слободан Миливојевић: Добро. Напоменули сте да је Легија рекао да ће Зоран Ђинђић бити на Копаонику. Да ли је то вама рекао, или неком другом?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Није тачно да сам тако рекао. Рекао сам, питала ме председница већа, од кога сам ја сазнао то и

ok0171

ја сам рекао, да ли је Милорад Улемек-Легија јавио или је покојни Душан Спасојевић.

Адв.Слободан Миливојевић: Је ли то вама неко јавио или сте и ви то чули, да је то Легија саопштио?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам рекао да сам тек после, када је покојни Душан Спасојевић кренуо на Копаоник, да је он рекао да ће да пробају да убију покојног Премијера горе на Копаонику, али нисам знао, рекао је само да је Легија организовао то, како и шта. Тада нисам знао тог момента ко ће то да изврши горе на Копаонику.

Адв.Слободан Миливојевић: Када кажете он, под тим мислите на Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је Душан Спасојевић и Миле Луковић, Милош Симовић и ја сам био присутан ту.

Адв.Слободан Миливојевић: Добро. Има овде један сет питања који ће вероватно бити много ближи и више везан за овај други предмет, па ћу ја ипак да само извучем један део, да се не би поново понављали у том поступку. Ви сте јуче рекли да, не јуче у петак и четвртак да је Легија предложио отмице и да је типовао људе којима је требало отети новац итд. Јесте ли ви били ту присутни када је то Легија рекао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Одговорићу на ово питање, мада нема везе са овим предметом, нама је покојни Душан рекао да је њему Милорад Улемек предложио за отмице, а био сам присутан када су извршене неке отмице, разговори између покојног Душана Спасојевића и Милорада Улемека Легије, тачније код отмице Милије Бабовића.

Адв.Слободан Миливојевић: Ви сте били присутни каквим разговорима, непосредним или телефонским?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Лично сам ја присуствовао том разговору.

Адв.Слободан Миливојевић: Где је то било?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: У Шилеровој улици.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли је још неко био осим вас ту?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте покојни Миле Луковић-Кум, не могу да се сетим ко је још тачно био. Хоћете да вам кажем који су разговор водили? Разговор се водио када је Легија носио паре и пошто је Душан дошао на идеју да те паре укваси, као да има чип убачен унутра, да ли је Легија то добро прегледао, да му случајно нису ставили нешто, онда је он рекао Легији, Легија га је питао, због чега си сада донео такву одлуку. Човече јеси ли нормалан за мало торба да ми побегне. Морао сам да упаднем скроз у воду да бих сачувао торбу.

Адв.Слободан Миливојевић: Ви сте поменули јуче да су се Легија и Душан договорили да баце бомбу на Америчку Амбасаду, па сте онда рекли неки разлог зашто то ...

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То сам одговорио.

Адв.Слободан Миливојевић: Мене интересује нешто друго. Да ли је он био присутан том договору између Легије и Душана, где је тај договор?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нисам присуствовао том разговору само сам био са Симовић Милошем и са Шкенетом, када је Шкене донео нама ту бомбу намонтирану, то сам објаснио прошли пут и онда нам је Шкене објашњавао да морамо да водимо рачуна како ћемо да бацимо ту...

Адв.Слободан Миливојевић: То сте објаснили. Мене само претходни део интересовао. Дакле, нисте били присутни том договору?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв.Слободан Миливојевић: А, то сте сазнали од, од кога сте сазнали да треба?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Од Милоша Симовића.

Адв.Слободан Миливојевић: Добро. На крају само још једно питање. Ви сте мало пре поменули да је контакт са Шешељом био преусмерен на господина Драгана Тодоровића и да је тај контакт требало да оствари Душан Спасојевић. Да ли је вама познато да је било када остварен тај контакт?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Није ми познато.

Адв.Слободан Миливојевић: Није. Још једно питање. Да ли вам је познато, да лли је након изласка из притвора и завршене истраге у предмету отмице Мишковића, Душан Спасојевић био оптужен за отмице или не?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Колико сам ја упознат. Не.

Адв.Слободан Миливојевић: Председниче. Ја више нећу имати питања. Ја бих уколико бих кренуо у оном другом правцу поставило би се можда питање, да ли ја то треба себе да браним или не. У том правцу ће бити понуђени докази, а и у односу на осталу и део садржину 01.00:37.0

Председник већа: Како мислите. За то треба да имате браниоца ако мислите да сае браните.

Адв. Слободан Миливојевић: Не треба. У овом поступку ми не треба.

Председник већа: Право на питање има бранилац оптуженог Звездана Јовановића адвокат Ненад Вукасовић. Изволте.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Питао бих сведока, а управо везано за питање које је поставио колега Срђа Поповић: Да ли сведок може да нам каже, а видимо из транскрипта да је детаљно описивао своје лежање у јарку након дешавања у Мељаку? Не улазим улазим у то како је тамо стигао. Али д је лежао и да је видео болничка кола и да је видео мртвачка кола. Да ли може да нам каже, шта је тада помислио везан за евентуално људе са којима је био, када је видео мртвачка кола?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па могу да помислисм да је неко рањен био, пошто сам чуо пуцњеве.

Адв.Ненад Вукасовић: Ја сам питао за мртвачка кола, не за болничка.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па ја сам рекао да прошла је Хитна помоћ, да ли су мртвачка кола. То сам сигуран да је Хитна помоћ, Телевизија, РТС значи баш знак који је био.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Рекли сте децидирано да су мртвачка кола, да не улазимо у то. Ово ме занима из следећих разлога: Рекао је да је провео још један дан у некој викендици, још једну ноћ, да

се тамо грејао на некој сијалици и да је после једва чекао да дође кући. Да је сутраан стигао кући, пет до десет минута се, како он каже мувао око куће, док није стигла супруга Јаца и тада га је, он је питао где је била, она је рекла била је у полицији и да су јој рекли да би било добро да се он преда. Апропо и везано за питање, управо ово је једно врло интересантно које је поставио уважени колега Срђа Поповић. Мене занима сада следеће: Због чега тада одбија да се преда, а везано кажем и за питање колеге Срђе Поповића, јер га је питао. Није могао одмах да пред убиство, пошто је рекао да је. Мислим да сам јасан. Због чегас није тада него доноси одлуку да иде бициклом тамо код комшије?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нисам тако рекао како сте ви сада изјавили. Значи није мене полиција звала, да би било добро да се предам, него је моја супруга рекла.

Адв. Ненад Вукасовић: То је тачно. Зашто.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да, алиа ви сте рекли да мене полиција позвала.

Адв. Ненад Вукасовић: Није тачно. Не слушате добро. Ја сам рекао да је супруга пренела.

Председник већа: Колега да му је супруга пренела од стране полиције. Можете да се предате.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Хтела је значи да изађе са децом на телевизији, да позове да се ја предам. Ја то нисам желео.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли може да објасни разлог зашто није желео да се преда?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па нисам желео из страха.

Адв. Ненад Вукасовић: Из страха, сад од чега, ако се већ ово све исподешавало?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па из страха од полиције. Шта ће све да се дешава, како, шта је било. Значи знам у чему сам учествовао, тако да нисам у том тренутку ни размишљао о својој предаји.

OK 0171

Адв. Ненад Вукасовић: Значи од страха од полиције. Да ли сте тада исто веровали, да постоје људи Душана Спасојевића, Легије и осталих у полицији?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ту ноћ нисам размишљао опште о тој теми.

Адв. Ненад Вукасовић: Нисте размишљали, а имали сте страх?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Хвала.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Имао сам страх због дела које сам починио.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. И пре него што кренем ово директно по овом транскрипту како је у списима, да не би било никакве забуне. Да ли можете да нам кажете, када. Није важно које године и тако даље. Ви сте рекли да сте били са Љубишом Бухом – Чуметом. Спасојевић је тада био уопште непознаница, и да је само био Љубиша Буха-Чуме. Није важно од које године почнете, то ме не занима, јер то није предмет овог поступка, али ме занима нешто следеће: А објасните већу због чега: Када ви прилазите Чумету, колико људи има тамо у том такозваном сурчинском клану?

Председник већа: Објаснио је да није, то имате у транскриптима да. Објаснио је да није постојала група, него су постојали, не знам двоје троје људи је навео по именима, који су понекад нешто радидли са дрогом и тако. То је сведок објаснио.

Адв. Ненад Вукасовић: Не, не. Ништа није ту спорно. Идемо само даље. Када прелази код Спасојевића, пошто Чуме постаје привредник. Излази из криминала, не жели више да се бави. Колико ту има људи? Колико затиче ту људи? Колико познаје људи?

Председник већа: Можете ли да одговорите.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па ја сам и пре тога све те људе познавао.

Адв. Ненад Вукасовић: Колики је то број?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па могу да вам наведем имена: То је Милош Симовић, Аца Симовић, Нинослав Константиновић мање, али је долазио ту Милан Јуришић, Душан Крсмановић. то је од прилике тај ужи круг који је долазио и пре тога у Сурчин код нас који су се дружили. Иначе то су ти људи који су били блиски покојном Душану.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја. Извињавам се Председнице. Нисам питао с ким се они друже, него који су радили посао, како је сам рекао око дроге, отмице и тако даље.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То су ти људи.

Адв. Ненад Вукасовић: То је тај. Рекли сте ужи круг, је л` тако? А да ли пстоји шири круг?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па постојао је. Значи имао је своје људе и у Новом Саду и у Пожаревцу. Имао је Душан своје, али то су људи који су такође радили за њега и дрогу и ово, али ретко су кад долазили и они у Шилеровој улици, али нису толико били у том ужем кругу.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Споменули сте извесног Зорана Недељковића као заменика Јовице Станишића. Ја нешто по транскрипту искрено речено, а ако је можда или преуређено или небитно. једноставно ћемо се склонити са тог питања. Али ме занима одакле му то Зоран Недељковић, да је био заменик Јовице Станишића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам рекао саветник Јовице Станишића.

Адв. Ненад Вукасовић: Или саветник. Односно саветник. Добро, у реду, сав тник. Да ли зна судбину Зорана Недељковића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Сада не знам.

Адв. Ненад Вукасовић: Не сада. Ја колико знам човек је ваљда фала Богу жив и здрав, него говорим судбину у време службовања Јовице Станишића. када ви причате о контакту, односно о њиховј тој блиској вези, као саветник Јовице Станишића.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли знате нешто о томе?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Док је радио.

Адв. Ненад Вукасовић: Да. Да. Шта се збива са Зораном Недељковићем?

Председник већа: А што нам је то значајно?

Адв. Ненад Вукасовић: Молим.

Председник већа: А што нам је то значајно?

Адв. Ненад Вукасовић: Рећи ћу вам одмах, да не би стављао касније приговоре. Зоран Недељковић никад није био саветник Јовице Станишића. Избачен је из службе.

Председник већа: Па добро. Он то не мора да зна, али можда зна да је радио тамо.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Нисам ја био његов саветник. Мој Даниловићу схвати Јовица Станишић је био испод мене. Био у Републици, а ја у Савезу. А од Савеза су се и теби и свима тресле гаће у то време. То да знаш , и то кажи кад си биио у ЦК-а Београда, како су се тресле гаће ...

Председник већа: Ајте колега молим вас. То су ваша сазнања интерна, и немојте о томе да оптерећујете у нашој судници.

Адв. Ненад Вукасовић: Па добро кад ме већ пита да му ...

Председник већа: Молим вас лепо колега. Немојте да вас опомињем.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Нећу.

Председник већа: Имате право на своје пријатеље и познанике али немојте нас са тим оптерећивати.

Адв. Ненад Вукасовић: Да, да. Добро. И још једно питање бих имао везано за овај, када је то договорено за убиство Премијера. Говорим у овоме из снајпера и тако даље, а знамо да је то 12. као организација. Да је тај дванаести организација. У сваком случају можда баш нису знали да ће бити дванаести, али ме занима преко тих разговора, да ће да се пуца на Премијера из снајпера и спомињу се ти неки планови А, Б, Ц, 1, 2. Нећу да се враћам о томе је причано много. Мене сад занима само следеће: Ако може да појасани, а мислим да смо

ту на половини негде нешто причао. Кад се Премијер убије тај дан. Није битно који дан, шта се ради тог дана и шта се ради сутрадан? Лично ја сам схватио да они чекају да почне некакво хапшење. Да ли су онда ишли по становима, па чекали да буду ухапшени или су имали некакав још додатни договор.

Председник већа: Није тако испричао колега. Он је испричао сасвим једну другу причу. Шта се дешава након тога, да иду тамо и да чекају да дође до промене власти. Тако је објаснио.

Адв. Ненад Вукасовић: Да дође до промене.

Председник већа: А нису чекали хапшење тада. Тек су после кад им је отпао план онда су почели да чекају хапшење.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Није тако, али није тако, али сада нећемо да водимо око тога расправу. Оно што ме занима. Да ли је сведоку овде познато када је уведено ванредно стање.

Председник већа: Како?

Адв. Ненад Вукасовић: Када је уведено ванредно стање?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Колико се ја сећам, ја сам то гледао на телевизији пар сати после убисства покјног Премијера. Два три сата после тога.

Адв. Ненад Вукасовић: Два три сата после убиства. Добро. Хвала. Ту немамо сада више питања. Е овако би га питао без улажења у те неке даље. Он је говорио о некаквом покушају, односно размишљању, па евентуално и некокм, чак неким припремним радњама око убиства Чедомира Јовановића. Али не занима ме тај детаљ око тога, само то убиство, него ме занима једно. Каже. Питао би овако: Да ли је у том договору око убиства Чедодмира Јовановића био икада или било у ком контексту споменут Звездан Јовановић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли може да каже, а то је стсрана 8.транскрипта од 23. Каже да су ишли тамо, пошто су преко неког фризера сазнали где се шиша Чедомир Јовановић, па су пронашли неки стан, ишли су да гледају. Чак је набројао ко је ишао да гледа. Ко је требао да пуца у Чедомира Јовановића са евентуално тог места?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Покојни Милан Луковић – Кум.

Адв. Ненад Вукасовић: Из чега? И са које дистанце?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Такође из снајпера.

Адв. Ненад Вукасовић: Из ког снајпера, које врсте, марке калибра?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не знам, нисмо причали тада, то је био други покушај, први покушај је као што сам објаснио постављен експлозив, али није било приче који је снајпер, како ће да се уради, јер место није било добро из тог стана.

Адв. Ненад Вукасовић: Не, не. Чекајте полако. Ја говорим о договору пре него што сте установили да стан није добар, да је то неко поткровље у реду, то могу да схватим. Пре тога, ко треба да .....**01.10.58.2.** треба да пуца Миле Луковић. Снајпером. Ја питам која марка, који калибар?

Председник већа: Одговорио је.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Колико је било растојање по његовој, ако зна, од тог места од те терасе одакле се гледа тај наводно фризерски салон. Коликокје то, да ли може да се изјасни?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Није то требало у фризерски салон, него на улаз.

Адв. Ненад Вукасовић: Па добро у реду. Колико је од прилике растојање.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па пошто сам и ја био тад.

Председник већа: Па то је на улазу у хотел Хајат.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: На улазу у хотел Хајат, пошто сам и ја био горе на тераси тој на поткровљу горе, где је равна плоча, по некој мојој процени не знам колико има тачно 200 – 300 метара, али не могу да вам кажем ја нисам ишао да гледам то, само је он гледао, посматрао одатле.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. 200 – 300 метара и кажете био Миле Луковић? Је л`Миле Луковић имао још, имао тада на тој тераси кад сте гледали.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Је л`имао неки апарат у рукама.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Никакав, слободним оком је гледао.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. у свом исказу на страни 9. сте говорили нешто о Слободану Пажину, мада Председнице нећу ни о томе превише јер то није ни предмет овога, него ме занима само један детаљ, с обзиром да се спомиње Иван Стамболић. Али само у једном контексту да расчистимо само у којој мери сведок зна, не зна или нам говори или не говори истину. Рекао је да је Слободан Пажин у УБПОК-у пре него је дао налог да сес тражи тело Ивана Стамболића негде на Авали.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је још неко говорио о Авали?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Присуствовао сам том разговору СлободанаПажина и покојног Душана Спасојевића, Милета Луковића и Милош Симовић је био у Шилеровој улици. Тада нисмо ни одлазили у подрум, тек касније смо сишли када је Пажин почео да прича да је УБПОК тада позвао и неке друге полицајце, не знам из којих станица академце, да иду са шипкама, са, и да буду по Авали и да већ траже тело Ивана Стамболића.

Адв. Ненад Вукасовић: Не, да не ширим. ја питам да ли је још неко. Могу да поставим директно питање. Да ли му је познато, да је ту информацију дао Љубиша Буха-Чуме. Хвала ви.

Председник већа: Коме?

Адв. Ненад Вукасовић: УБПОК-у рецимо. Па ја само питам.

Председник већа: Немојте тако. Питање нећемо дозволити.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли му је познато да Љубиша Буха-Чуме зна да је тело Ивана Стамболића на Авали. Коначно ми имамо у списима.

Председник већа: Да ли је, молим?

Адв. Ненад Вукасовић: Да је тело Ивана Стамболића на Авали. Ја уопште не говорим о стану.

Председник већа: Можете преформулисати питање. Да ли је Буха Љубиша разговарао о томе, да је причао о томе да се тело покојног Ивана Стамболића налази на Авали?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ми смо тада већ били у свађи, тако да нисмо радили заједно.

Адв. Ненад Вукасовић: Почето од стране једанаест па до стране четрнаесте говорили о, нешто о Браниславу Безаревићу. Није мој бранђеник, према томе ту много нећу да ја улазим. Веровтно његов бранилац има. Е само једно има, везано је за, ипак за Звездана Јовановића: Да ли можете нам рећи Бранислав Безаревић. Рекли сте, да сте му дали извесни телефон Нокиа, је л` тако. Није ни битно мобилни.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Сименс.

Адв. Ненад Вукасовић: Сименс. Који је био специјалац, како сте ви рекли. Да ли сте до дванаестог имали сазнања, односно до хале Лимес превасходно а после знамо вашу локацију, колико пута вам је јавио Бранислав Безаревић кретање премијера Зорана Ђинђића.

Председник већа: Одговорио је колега на то питање.

Адв. Ненад Вукасовић: Није тачно одговорио.

Председник већа: Јесте, јесте. Није одговорио за свако, али је објашњавао када му се јавио и у којим приликама.

Адв. Ненад Вукасовић: Па јесте. Пошто је Безаревић радио са супругом, па ме занима: Да ли су ишли тај дан да прате , да ли је премијер ишао са супругом на пијацу, да ли је то јављао, да ли јављају да иде у биоскоп, да ли јављају да иду у позориште. То мене занима. Тачно јесте причао, али је осао. Ту је мало штуцнуо, па ме занима: Колико је то. Рекао је 45 разговора је обавио око тог кретања. А тих

разговора колико је Безасревић њему дао. Тачно кретање премијера. Излази, креће се, иде ту.?

Председник већа: Ајте, немојте да причате толико по Богу поставите питање.

Адв. Ненад Вукасовић: Колико пута му је директну информацију дао Бранислав Безаревић о кретању премијера, и где?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Праву информацију нам је дао када се нашао, када је покојни Премијер кренуо за Бањалуку, а пре тога разговоре које смо ја и он водили говорио ми је могућност кретања покојног премијера, да иде на Бањицу у болницу пошто је повредио ногу. Значи ако буде неких кретања, да ће да ми јави, ако премијер излази негде. Значи његови разговори су се сводили на томе, да он мене јави, ако покојни Премијер изађе негде. Говорио ми је да је покојни Премијер. Да сам га раније питао када смо се упознали тада. Тачније кад смо почели да причамо о покојном Премијеру, да је покојни Премијер ишао негде да обиђе Ватрогасну бригаду, да је имао неку смотру. Е то ми је лично говорио. После тога ми је рекао да ће ми јавити ако покојни Премијер изађе када се вратио са Копаоника, друго ништа.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли вам је јавио, или није? Рекао је, јавићу вам. Да ли је јавио или није?

Сведок сарадник Дејан Миленковић Па јавио ми је значи када смо се нашли, да је покојни премијер сутра креће за Бањалуку. Када ми је донео папире са регистарским таблицама.

Адв. Ненад Вукасовић: А у интервалу од Копаоника до Хале Лимес, да ли је јавио било какав излазак Премијера из своје резиденције?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи премијер по његовим речима није излазио, јављао ми је само да Веруовић излази често, иде у Владу доноси неке папире покојном Премијеру са неке доње капије тамо у вилу. То ми је јавио, али покојни Премијер тада није излазио, нити ми је он јавио да је покојни Премијер негде излазио одатле. Рекао је да постоји могућност да ће он да иде у болницу.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Е сад да се вратимо оно што ме занима мене као браниоца Звездана Јовановића, то је хала Лимес. Уз сво дужно уважавање што сте причали, да сте све то до детаља, овај се

договорили шта и како. Мене сада занима следеће: Говорили сте да је вама касно јавио Душан Крсмановић о уласку колоне на ауто пут.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нисам рекао да је касно, него сам питао како су већ изашли на ауто пут.

Адв. Ненад Вукасовић: Како су већ изашли? Да ли је требало по вама, да нешто раније да вам јаве, или је требало раније да буде упутства пре доласка или само на ауто путу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Требао је да нам јави када колона наиђе код Руда, пошто је он стајао ту.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Говорили сте да сте у осам сати били са Симовићем там она оном паркингу и од осам сати сте на свака два три минута били сви међусобно у контакту? Да ли сте били телефоном у контакту и са Крсмановићем?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Крсмановићем.

Адв. Ненад Вукасовић: Да.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да, па био сам са њим, али нисам се чуо са њим свака два три минута. Можда сам се чуо пар пута са њим и чекао сам да ми јави када ће да наиђе колона.

Адв. Ненад Вукасовић: Пошто сте имали информацију да у девет сати премијер иде за Бањалуку.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Рекли сте у девет сати се ништа не дешава.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте тада звали Крсмановића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Звао сам Бранка Безаревића сам назвао, пошто сам са њиме имао специјалце. Питао сам га да ли...

OK 0171

Адв. Ненад Вукасовић: Ја питам. Да ли сте звали Крсмановића, јер Бранко Безаревић колико сам схватио је л`он учествовао код хале Лимес у акцији?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ко?

Адв. Ненад Вукасовић: Безаревић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па био је у контакту са мном.

Адв. Ненад Вукасовић: Не, не. На лицу места, је ли био на терену?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Бранко Безаревић.

Адв. Ненад Вукасовић: Да.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Па ја вас питам за човека који је био на терену и који је саставни део екипе која је требало да дође.

Председник већа: Добро, добро. Схватио је шта сте га питали.

Адв. Ненад Вукасовић: Питам. Да ли је звао Крсмановића и да ли га је евентуално обавестио због неких.

Председник већа: И одговорио вам је то.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро нисам чуо, али у реду, ако је одговорио прихватам ово ваше нека је одговорено. Када сте сели у камион, ви и како кажете Симовић, изашли и рекли да вам требас пет до десет секунди да изађете на ауто пут. Да ли је то за вас тада значило почетак акције атентата на премијера Зорана Ђинђића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Да. Значи кренули сте у акцију?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је било, односно да ли је било, бихло, мало је речник и каквих сигнала о евентуалном заустављању

OK 171

акције или не, или се иде тај дан до краја? Пошто нема никаквих информација, значи иде се до краја.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Да. Кажете, да сае укључујете на траку, односно укључујете се на ауто пут. Да ли у моменту укључивања на ауто пут, видите колону или не?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Колона још није стигла, нисам је видео.

Адв. Ненад Вукасовић: Нисте је видели. Да ли знате у том моменту где се колона налази?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па значи, како ми је речено на ауто путу, на мосту негде, где се налази. Ја колону када сам изашао нисам видео.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Какав је био договор.

Председник већа: На та питања нам је одговорио, два дана је одговарао на та питања. Иако хоћете нешто конкретно питајте, и немојте враћати да нам прича исту причу. Губимо време.

Адв. Ненад Вукасовић: Па не губимо време, овде су управо ти детаљи које мислим да требамо да расчистимо.

Председник већа: Да, ако је нешто остало нејасно. Иначе ту целу систуацију је описао.

Адв. Ненад Вукасовић: Какав је био договор претходног дана. када излазите ви и кад треба да упалите камион? Колико је вама по процени трбало времена да би могли да учините, односно да сачекате колону? Колико треба дуго да возите ауто путем да би вас колона стигла?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Врло мало.

Адв. Ненад Вукасовић: Шта то значи веома мало?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Минут, два, три минута ми смо влећ лаганом вожњом на локацији где је требало да се изврши убиство покојног премијера.

ok017

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли имате сигнал, кад треба да изађете, да би сте тачно укомпоновали време?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па ми смо требали да изађемо када нас назове Душан Крсмановић.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Назвао вас је и ви сте изашли и кренули. Рекли сте да нисте обраћали пажњу на Симовића нити на онај Голф у жутој траци. реците ми од вашег места где сте се ви налазили до оријенталне тачке, колико је то од прилике удаљено?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па ја не знам да ли има више од два километра, километар два, колико има, по некој мојој слободној процени.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја вас не питам за слободну процену, ваљда сте мерили?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па нисам мерио.

Адв. Ненад Вукасовић: Рекли сте ми да сте били претходног дана.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Рекли сте да сте чак и вежбали?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесмо са малим путничким возилом.

Адв. Ненад Вукасовић: А колико је онда растојање?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Одакле мислите, од паркинга где смо били паркирани до места извршења, где је требало да се.

Адв. Ненад Вукасовић: Да.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па не знам, два километра, два и по километра.

Адв. Ненад Вукасовић: А сад идемо километар, километар и по, или два и по. То је велика разлика због брзине.

OK 0171

Председник већа: Ајте колега молим вас то је све описао сведок сарадник. Поставите конкретно питање.

Адв. Ненад Вукасовић: Не судим ја овде за саобраћајку, па да ми је битно растојање између.

Адв. Ненад Вукасовић: Врло је битно. Врло је битно, зато што ћу ја на крају да кажем зашто је битно.

Председник већа: Заиста све смо питали то.

Адв. Ненад Вукасовић: Па јесте, само што његова прича је његова прича, зато хоћемо да видимо шта су то све како су смислили. Рекли сте односно тек сутрадан, а добро није ни важно, да сте имали бензин код себе.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Када сте узели канту бензина и где сте је тачно држали?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Канта бензина, значи она је била у камиону још док смо возили камион са Бубањ Потока. Тај дан када смо гас пребацили добили смо две канте и ставили са бензином од три или пет литара бензина.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро где је била та канта?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: У кабини.

Адв. Ненад Вукасовић: У кабини. Сада ми реците једну ствар, пошто видим по транскрипту, говорите односно употребљавате три термина. Да препречимо, да зауставимо и да успоримо колону. Да ли сад можете да ми одговорите директно на питање шта је од та три термина требало, односно те три могућности да буде.

Председник већа: Не. Питајте га мало другачије. Није он рекао да препречимо. То би испало да су имали задатак да препреče, да зауставе и да успоре. Није он тако, он је објашњавао шта је он урадио, а шта му је био задатак, да није кочио и тако даље, па мало то другачије поставите.

OK 0171

Адв. Ненад Вукасовић: Па није. Прво је говорио на страни 12. Погледали смо где ми треба да препречимо колону Премијера, где је најбоље.

Председник већа: Јесте, а онда када је он предузео радњу, онда је рекао да није кочио него је смањио брзину мењачем и тако даље и тако даље.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Ја говорим шта су требали да ураде. Наш оријентир је био надвожњак ауто пут неких педесет метара ми да зауставимо колону покојног Премијера. Тачније да је успоримо, да би они могли да гађају са зољом.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Адв. Ненад Вукасовић: Између заустављања и успорења, чини ми се да има некакве разлике. Сад ако мислите да не треба да одговори, не мора да одговори.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Одговорићу. Значи мој задатак је био Милоша Симовића и Милана Јуришића који је био у аутомобилу. Тачно наш задатак је био да успоримо колону покојног Премијера колико је то могуће, да сае смањи њихова брзина и да они гађају са зољама.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте имали податак којом се оријентационом брзином креће колона возила уобичајено?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Такав податак нисам имао, само ми је Безаревић рекао да Сале који вози један аутомобил да он слабо вози, да не види ништа, а којом брзином и како то нисмо имали те податке.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Реците ми следеће: Пошто ссте приликком разговора имали податак, наводно Безаревића, да је 500 до 600 метара испред се налази возило које обезбеђује колону?

Председник већа: Не. Тако није рекао.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Није то било тај дан. То је било приче још када се покојни Премијер и враћао са Копаоника информације које смо имали да обично покојни Премијер када иде у колони да испрд њега иде возило Ауди са антенама и да оно служи за ометање радио сигнала постављене експлозиве.

Адв. Ненад Вукасовић: А на ком растојању иде то возило?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ма да увек иде обично испред њега на колико метара – 500, 600. Не знам на колико метара иде.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте тај податак ималаи у виду када сте одлучивали ово код хале Лимес и када сте правили тачан план.

Председник већа: Па то се изјаснио колега. Немојте сада да му мењате исказ човек је рекао да је имао тачно регистарски број и марку возила у којем се вози Премијер, и да је имао марку возила и регистарски број возила који се крекћу у колони и да је видео у ретровизору да, о ком се возилу ради, да то није возило из пратње.

Адв. Ненад Вукасовић: Па питам онда.

Председник већа: Па немојте онда да му мењате исказ.

Адв. Ненад Вукасовић: Не мењам ја њему исказ, само питам тих 500, 600 метара. Како су мислили да зауставе колону, али добро ајде прескочићемо чак и то, и то није битно. Није ни то битно. Битно ми је следеће: Када би сте дошли, пошто сте рекли да сте се уплашили па сте због тога прекинули акцију, а то ћемо се вратити. какав је био договор, рекли сте да имали сте задатак да запалите камион. Ако успсоравате колону, да ли то значи да Премијер стаје или како треба да запалите камион, пре поготка или после поготка у кола Премијера?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: После поготка, када се гађа.

Адв. Ненад Вукасовић: Када се гађа. Где би ви тада по тим вашим договорима требало да се налазите када дође до директног поготка у кола Премијера?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Обадвојица Милош Симовић и ја зауставили би камионе, оставили би их на ауто путу и прешли би у Голф где нас је чекао Милан Јуришић.

Адв. Ненад Вукасовић: На којој страни вас је чекао Милан Јуришић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Молим.

Адв. Ненад Вукасовића: На којој страни вас је чекао Милан Јуришић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: У жутој траци.

Адв. Ненад Вукасовић: На којој страни према граду или према аеродрому.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Према аеродрому.

Адв. Ненад Вукасовић: Према аереодрому. Тада би сте запалили? Добро. Говорили сте о томе да Душан Спасојевић је ово узео врло озбиљно ову акцију, и сами сте рекли кад сте сели у камимон да је акција започела без могућности да се она прекине. Прекинута је рекли сте због тога што сте се ви уплашили и склонили у траку. Занима ме сада реакција Душана Спасојевића. Да ли је ту било каквих разговора на тему од чега сте се ви уплашили, због чега сте се склонили, због чега је тако колона прошла како је прошла, овако и онако, да сад у то не улазимо.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја никада са покојним Душаном нисам разговарао на ту тему, да сам се ја уплашио.

Адв. Ненад Вукасовић: Да.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: А разговори су почели тек када сам ја изашао из притвора из Централног затвора, а питао ме како је било, ја сам рекао да сам нормално возио као по договору што је требало је било, што је требало да буде, видео сам да нема Милоша Симовића и пре тогас је он био љут на Милоша Симовића јер је он закаснио, и он је мислио да се Миша Симовић уплашио и да је због њега пропала акција.

Адв. Ненад Вукасовић: Због Милоша Симовића.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли вас је он тамо нешто суочавао, да ли сте били заједно ту, да ли сте вршили анализу пропале акције која је требала да буде дефинитивно завршена?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, нисмо. Нисмо вршили никакву анализу био је ту и Милош Симовић, пошто је он мене по изласку мог из притвора одвезао у стан где је био Звездан Јовановић. Ту смо значи причали са покојним Душаном, али анализе није било.

Председник већа: На то сте већ одговорили.

Адв. Ненад Вукасовић: Говорили сте после тога о покушају убиства доношења одлуке из снајпера. Да не понављам. Објасните како сте донели ту неку пушку, како сте је ви назвали малог калибра и тако даље. Сад ме занима: Да ли у тим првим разговорима односно када је већ донета одлука да се иде из снајпера, да ли се тада већ знало са коједистанце ће евентуалне могуће дистанце да сепуца на Премијера? Када сте донели ту прву пушку коју сте објаснили да има онај затварач па иде...

Председник већа: Колега молим вас мало гласније.

Адв. Ненад Вукасовић: Када је доносио прву пушку, коју је добио, није сад битно, узео од некога, донео у торби. Видели смо оне фотографије. Да ли је тада већ било разговора са које дистанце би евентуално било могуће пуцати на Премијера из снајпера, када се већ пушка доноси. Да ли већ тада имају локацијски...

Председник већа: Не ради се о истој пушци прво. Колега, он је објаснио...

Адв.Ненад Вукасовић:Не, не, него ја говорим о оној првој малокалибарској.

Председник већа: Колега, он је објаснио како је ваш брањеник гледао пушку, прегледао и шта је коментарисао око ње и она питања Душана Спасојевића око метка, то је дакле све одговорио.

Адв.Ненад Вукасовић: Није одговорио на следеће што питам, али ја бих вас замолио само пажљиво да ме саслушате. Ја не мислим да улазим у тај део приче. Звездан Јовановић не учествује у доношењу и набављању те пушке. Њему се доноси та пишка и то је у реду, то га ништа не питам, гледао је тамо, нешто чаврљао. Мене занима – када је донета одлука како он каже, да се Премијер убије из снајпера и тај снајпер је набављен како је набављен и то га не питам, да ли је пре тога већ било речи о евентуално локацијски и са које дистанце. Уколико је метар у питању због чега се набавља та пушка малог калибра, због тога питам.

Председник већа: Можете ли да одговорите.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Могу, одговорићу. Значи ја када сам донео ту малокалибарску пушку Звездану Јовановићу значи тада није било дефинитивно донешена одлука да ли ће Премијер да се гађа из зоља, да ли ће да се гађа из снајпера и није било локације. То је био разговор само да ли да се гађа, како, да ли снајпер, да ли зоља, а није била нађена локација тачно одакле ће Премијер да се гађа, сем разговора што се тиче Копаоника.

Адв.Ненад Вукасовић: Значи, кажете да није било разговора о снајперу, него још увек је била зоља, добро.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Само је Звездан гледао снајпер и коментарисао.

Адв.Ненад Вукасовић: Кажете да је донета та одлука да се Премијер убије из снајпера, излазите сви на улицу и тражите локацију. Да ли можете да нам кажете који су то сви?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам рекао, ја не излазим, ја не учествујем у убиству покојног Премијера, ја остајем у стану...

Адв.Ненад Вукасовић: Не, не о убиству. Ја говорим о тражењу локације.

Председник већа: То је објаснио.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То сам рекао.

Председник већа: Објаснио је и од кога је сазнао и ко је причао када је долазио увече у стан.

Адв.Ненад Вукасовић: Ја хоћу да питам следеће – имамо податак да је Ђура Мутави, Миладин Сувајџић увек набављао станове. Сада питам, због чега по његовом казивању сви излазе на улицу и траже локацију. То су дирекно његове речи.

Председник већа: Он је рекао, да објашњавао је Милош Симовић кад долази...

Адв.Ненад Вукасовић: Да је пронашао.

Председник већа: Молим?

Адв.Ненад Вукасовић: Да је пронашао.

ok 0171

Председник већа: Не, не. Него шта су радили, где су све били, која су места обишли као локације са којих евентуално долази у обзир пуцање, па је онда ваш брањеник ишао да гледа онај стан тамо у Бирчаниновој. То је све испричао.

Адв.Ненад Вукасовић: Ја питам следеће – зашто сви излазе да траже локацију. То су дирекно његове речи овде. Вратићемо се на транскрипт, није то проблем уопште. Нећу ја да му стављам ништа у уста.

Председник већа: Ако можете одговорите.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Излазимо сви, јер Бранко је и даље у контакту са Милошем Симовићем и Премијер једино где мора значи за дан, за два, за три, небитно, мора да се појави у Влади. И донешена је одлука да сви излазимо и да се тражи погодна локација око Владе. Да се нађе места са кога ће Премијер да се гађа са снајпером.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Рекли сте, ако ви ово сада дозволите да дирекно цитирам шта је рекао. Да су 08-мог, односно 09-тог пронашли локацију..., искључујем питање из Бирчанинове, него сада говорим о канцеларији 55, да су 08-мог, односно 09-тог пронашли. Да ли може да нам каже који је дан то био у недељи када је био убијен Премијер?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Који је дан био?

Адв.Ненад Вукасовић: Да.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не могу да се сетим. 12.март знам да је био, а који дан...

Адв.Ненад Вукасовић: Не знате који дан у недељи?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв.Ненад Вукасовић: Није битно, била је среда. Враћам се зато што ме занима да ли је било каквих речи, обзиром да је 08. и 09. субота и недеља, да ли су тада разговарали око проналажења тамо, те канцеларије 55, јер су чак и кључеве добили, од кога, кад и где, обзиром да је викенд и да се не ради?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Кључеве нису добили, кључеве су сами нашли они тамо у вратима те канцеларије. А значи, пошто је Звездан дошао да гледа то место и пошто је он рекао да је сигурно, значи Премијер први пут када дође у Владу да ће бити убијен и због тога смо ми и напустили старе локације, тачније штекове где смо се сви окупљали због тога јер смо били сигурни да прво појављивање покојног Премијера, да ће он бити убијен.

Адв.Ненад Вукасовић: То мене не интресује ваше напуштање. Ја питам ово за 08. и 09. Кажете да су тада пронађена, нисте могли да одредите 08. или 09., у реду. То је субота и недеља. Кад Звездан Јовановић долази онда да види, мери, тамо шта већ ради? Први пут кад долази у тај стан?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи тај дан када је нађена локација и када је Звездан дошао и када је мерио, када је рекао да је погодно место и да је одлично, значи ми тог дана напуштамо увече станове.

Адв.Ненад Вукасовић: Не, не, то ме не занима. Значи, ради се о суботи или недељи. Рекли сте да су кључеви пронађени где?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Сасвим случајно су нађени кључеви у тим вратима или ту негде поред, од те канцеларије, нико им није дао кључеве.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Говорили сте још нешто о могућности закључавања врата.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Адв.Ненад Вукасовић: Да ли су пробали да закључају врата?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не знам. Рекли су да постоји шанса да закључају та врата кад напусте канцеларију и да могу да се закључају унутра. То је било речи о томе.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро.12-тог када се дешава убиство Премијера, ви кажете да ви нисте присутни, тамо сте у том стану, долази Спасојевић, гледате тај снимак са телевизије и једном рекли сте, ево на страни 32 како је Душан Спасојевић рекао – «како ја слушам Звездана пијаног». Да ли сте током свог боравка у Шилеровој горе икада чули, видели или било какву назнаку везано за Звездана Јовановића да се ради

о особи склоној узимању алкохола, пијанству и у том смислу, евентуално некакве његове несигурности за неке задатке?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: У Шилеровој не, али пре тога. Пошто сам се дружио са Звезданом, не тако да кажем да сам се дружио, али пар пута сам излазио са њим на сплавове и знам да је волео да попије са његовим кумом.

Адв.Ненад Вукасовић: Да сте излазили на сплавове и да сте се дружили. На питање председника већа рекли сте да сте Звездана Јовановића видели три пута.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Али питање је гласило да – доношења одлуке. Лепо је мени поставила председница већа.

Адв.Ненад Вукасовић: Знам ја да је лепо поставила, него зашто то нам нисте рекли...

Председник већа: Објаснио је колега то после по сплавовима и пијење пива. То је објаснио.

Адв.Ненад Вукасовић: И значи тада сте га ви лично видели пијаног?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Када?

Адв.Ненад Вукасовић: Када сте излазили са њим побогу, па не када сте излазили са мном.

Председник већа: Али то је констатација Душана Спасојевића.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Ја питам, он каже излазио је са њим на сплавове. Сада питам да ли је икада чуо да је човек алкохоличар, пијаница, да је непоуздан, то ме занима.

Председник већа: Лепо је објаснио колега, у транскриптима лепо стоји да је објаснио и рекао је како тај «пијани Звездан Јовановић, на њега да се ослоним кад је он случајно убио и Дарка Ашанина». Ето, тако је рекао.

Адв.Ненад Вукасовић: Јесте. А зашто је случајно убио Дарка Ашанина, кад и где, да ли то знате?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

OK 0171

Адв.Ненад Вукасовић: 12-тог, одмах да се исправим није уведено ванредно стање, то исправите. Кажете да је Душан Спасојевић донео одлуку да се пушка не уништи. А да ли је икада било разговора пре тога шта са том пушком радити? Пре убиства?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв.Ненад Вукасовић: Значи, није уопште разговарано шта да се ради са пушком која би била предмет извршења кривичног дела?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, никада нисмо разговорали.

Адв.Ненад Вукасовић: Примећујем да сте говорили и за ранија кривична дела да су те пушке уништаване, сечене и бацане, да ли можете да објасните, да ли вам је можда познат разлог због чега сада није говорено о пушци, шта са њом, пре атентата када сте разговарали или ако сте разговарали?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Објснићу. И за друга кривична дела никада се није разговарало шта ће да се ради. Значи, прво и приликом убиства и Средоја Шљукића и других убистава, Милош Симовић обавезно после извршеног кривичног дела назове пок.Душана Спасојевића, пита га шта да ради са пушкама и он му каже да однесе код Повића и да се уништи или да се сакрије ако треба неком да се подметне нешто, пошто је и то имао у плану и тражио је једанпут и то оружје. Значи и тада исто, приликом тих убистава, значи знало се одприлике шта ће да се ради са пушком, али опет је морао Милош Симовић да пита шта ће да ради са тим оружјем којим су извршена кривична дела.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. А зашто је склањана пушка? Да ли је она вама евентуално нешто значила или није значила да, како сте рекли малог калибра та прва, да ли је и она требало да се уништи? Због чега је она склоњена?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Она је склоњена због станова и због слика и онда је рекао Сувајџићу да понесе, да склони и ту малокалибарску пушку, јер ће полиција вероватно да упада у станове и тако, да траже то, и због тога је и она склоњена.

Адв.Ненад Вукасовић: Рекли сте да сте 2001. године, а то је после 05.октобра, преузели оружје у згради Скупштине, не интересује ме сада овог момента ни Чеда Јовановић ни ко је ту био, уопште ме не

занима, мене занима сада врста оружја. Па сте тамо рекли да је било снајпера. Е, сада вас питам који, која марка, који калибар?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не знам.

Адв.Ненад Вукасовић: Поред зоља, мина, пиштоља, 50 калашњикова, било је и снајпера...

Председник већа: Рекао је да је било неколико снајпера, али на моје питање је рекао да не зна о којој се врсти ради.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Да ли је видео те снајпере, па не може да определи које су марке, или их уопште чак није ни видео него само зна да су били?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Како нисам видео. Видео сам те снајпере. Ја сам их пописао, били су са оптиком, оптика је била у футроли умотана некој платненој. Видео сам те снајпере, тих пет, шест снајпера је било. Никада их нисам репетиро, нити сам гледао, нити ме је интересовало која је марка, јер ми до тада никада нисмо ни користили снајпере, нити ми је ико тражио да тре снајпере донесем неком. Једино ово друго наоружање.

Адв.Ненад Вукасовић: Па који би снајпер користили за убиство Чедомира Јовановића код Хајата, кад нисте користили снајпере?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не знам, није било приче који ће снајпер да се користи.

Адв.Ненад Вукасовић: Говорили сте да ће Миле Луковић да убије, па ви сте причали о свему овоме. Колико видим, само нисте о томе.

Председник већа: Добро сада колега, одговорио вам је.

Адв.Ненад Вукасовић: Значи не зна, добро. Када је Спасојевић једног момента рекао да је та пушка мала, већ тиме се Спасојевић подоста разуме у оружје. Ако Звездан Јовановић каже да је добра, каква је обука била по вашем сазнању Спасојевића?

Председник већа: Није рекао да је добра, него да није ни добра, ни лоша.

Адв.Ненад Вукасовић: Па у реду, значи може да прође.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Звездан није рекао ни да је добра ни да је лоша.

Адв.Ненад Вукасовић: Него шта је рекао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Рекао је – пушка може, и добра је, и није лоша.

Адв.Ненад Вукасовић: Шта је рекао оно – «може да»? Не разумем, до краја завршите мисао.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Немојте да изокрећете моје речи. Звездан је рекао – пушка је и добра и није добра. Ето, то су Звезданове речи, где сам ја седео у канцеларији, то су његове речи. Душан је гледао она зрна јер Звездан је вадио из оне кутијице меткове и пок.Душан је звао кума у кухињу, ми смо ту ушли, ја сам дошао тамо, он је рекао – кажи куме, немој да користимо, ово се мени не свиђа, то је много мала пушка, видиш колики је метак, дај да нађемо нешто велико и показује рукама да нађе неко велико зрно. Ето, то су речи и од покојног Душана Спасојевића и од Звездана Јовановића.

Адв.Ненад Вукасовић: А да ли сте ви у саставу вашег, односно у арсеналу вашег наоружања имали тако неку већу пушку, веће зрно, већи калибар од те коју сте донели?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Међу овим осталим наоружањем?

Адв.Ненад Вукасовић: Да.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв.Ненад Вукасовић: Јесте ли имали калашњикове?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв.Ненад Вукасовић: А да ли је то већа пушка од ове коју сте донели?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да, али тражио је већи снајпер, није му се свиђао метак који је користила та пушка малокалибарска.

Адв.Ненад Вукасовић: Тражио је већи метак и од калашњикова?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја нисам рекао калашњиков.

Адв.Ненад Вукасовић: Не, ја питам. Ви кажете имали сте калашњикове, а кажете...

Председник већа: Забрањује се одговор на ово питање. Пређите на друго.

Адв.Ненад Вукасовић: Ово је врло интересантно питање, добро, ви забрањујете.

Председник већа: Забрањује се ово питање. Ви изнурујете сведока, понављате иста питања и онда и нешто што замислите тражите да вам одговори.

Адв.Ненад Вукасовић: Нормално, 3 х 2,5 сантиметара код Зорана Ђинђића је улазна рана, то само Дуњић може да смисли и нико други. О томе се ради, ја о томе говорим, о томе ћемо посебно да причамо.

Председник већа: То сте Дуњићу ставили примедбу на његов налаз.

Адв.Ненад Вукасовић: Јесам, па зато и питам, имају калашњиков 7,62, из снајпера хоће да гађају Чеду Јовановића и сад...

Председник већа: Није он доносио одлуку него Душан Спасојевић и Звездан Јовановић.

Адв.Ненад Вукасовић: Ја не питам да ли је он доносио одлуку, ја знам да он није доносио одлуку, него питам шта зна о томе. И зашто онда мора Легија да набавља пушку, пошто је рекао да је Легија донео пушку...

Председник већа: Забрањује се одговор на ово питање зато што тражите од сведока да закључује на основу ваших питања, а не да одговор на оно што му је познато.

Адв.Ненад Вукасовић: Да ли му је познато зашто баш Легија треба да донесе пушку, а зашто није пушка евентуално у разговорима тражена из арсенала њиховог.

OK 071

Председник већа: Ја сам вам малопре забранила одговор на то питање, а ви га понављате.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Нећемо да понављамо питање. Идемо даље. Могу ли даље?

Председник већа: Можете наравно.

Адв.Ненад Вукасовић: Гледам максимално да скратим. Занима ме, говорили сте о томе да је Душан Спасојевић тако чинио неке поклоне појединцима из ЈСО, па на питање председника већа да је чак на неки начин можда и финансирао, али сада не улазим у то, занима ме да ли је Звездан Јовановић било шта добио од Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте добио је пиштољ на поклон и 1000 евра за учествовање у минирању «Дифенз роуза».

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Пошто то нисам нашао у списима које ја имам, па вас ја питам...

Председник већа: Можда се нисте разумели. Причамо о Звездану Јовановићу.

Адв.Ненад Вукасовић: Да. Зато и питам, сада први пут чујем.

Председник већа: Којом приликом?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: После дизања у ваздух, дошао је Милорад Улемек Легија у Шилерову улицу, ту сам био и ја, био је Милош Симовић, био је Душан...

Председник већа: После ког дизања у ваздух?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: «Дифенз роуза», фиреме. Милорад Улемек је рекао да ће да части припаднике који су учествовали у томе. Било је речи око седам, осам пиштоља да се узму, онда је на крају узео десет пиштоља и десет хиљада еура и рекао је да ће да части све ове који су учествовали и плус да ће да части Гумара и ове, значи са хиљаду евра и пиштољем.

Адв.Ненад Вукасовић: Занима ме, рекли сте да је Звездан Јовановић добро добио тих хиљаду еура, али шта је са тим неким већим поклонима, становима? Значи ништа више сем тих хиљаду еура и пиштоља није било?

ОК 0171

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Колико ја знам Звездан никада ништа није добио друго, неки поклон од пок.Душана Спасојевића.

Адв.Ненад Вукасовић: Можете ли да нам кажете зашто је тражио од Звездана Јовановића да сакрије кума и Сретка. Зашто од Звездана Јовановића када имате Ибојку, имате Сувајџића, а видимо касније да они тамо проналазе одређене ствари, а зашто Звездан Јовановић сада баш да сакрије кума и Сретка Калинића.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је тражио пок.Душан Спасојевић.

Адв.Ненад Вукасовић: Да, али је ли знате зашто баш од Звездана Јовановића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Зато што су били у том тренутку са њиме и вероватно је мислио да Звездан има неки штек, код неких рођака негде да их склони.

Адв.Ненад Вукасовић: Видим да све време спомињете Гумара, нарочито код планова А, Б, Ц и тај 1, 2, 3, а да не улазим у то. Одакле Гумар у причи, односно занима ме да ли је Гумар знао, како сте касније описали да знате тачно да се зове Душан Маричић, да ли је он знао за убиство Премијера?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Није било речи о њему, само је било да он и Звездан нигде не иду заједно, да се поручи тако да Гумар и Звездан Јовановић нигде не иду заједно ако их зове неко из полиције или било где.

Адв.Ненад Вукасовић: Да ли вам је познато, да ли је то објашњавано, како би то Гумар схватио, зашто да не иде са Звезданом Јовановићем кога зна тамо из Јединице?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Вероватно је он имао разговоре са Милорадом Улемеком Легијом и знали су све. Ја не могу да вам кажем кад нисам присуствовао тим разговорима.

Адв.Ненад Вукасовић: Рекли сте да је Душан Спасојевић рекао Пејаковићу да мора да иде у Кулу и да пренесе поруку Звездану Јовановићу и Гумару да они крену у акцију и да се дигне, да крену у

ОК 0171

планове А, Б, Ц, 1, 2 и 3. Да ли је Гумар тачно знао који су то планови А, Б, Ц, 1, 2 и 3?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Вероватно је знао, чим је Душан рекао Пејаковићу да пренесе поруку њему или Звездану Јовановићу.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Значи рекли сте да Гумар није за убиство само за план ...

Председник већа: Није тако рекао колега, немојте да тако радите. Одговорио вам је на питање и немојте тако.

Адв.Ненад Вукасовић: Не, не, извињавам се, за планирање, за планирање. Добро. Ако и погрешим, нисам намерно.

Председник већа: Па нема смисла то. Па, ми смо професионалци, немојте то да радите.

Адв.Ненад Вукасовић: Што, мислите да ви не погрешите или овде пуномоћници или тужилац. Слушали смо тужиоца како тужилац испитује, па смо и ми ћутали, ајде пита човек, нека пита, да сазнамо, истина је у питању. Ни на његове грешке нисмо тако реаговали, али у реду, трудићу се да будем...

Председник већа: Сада ћу да вам кажем нешто. Да вас не бих опомињала у записнику, немојте коментарисати ко, како и зашто поставља питања, ви сте сада на реду и постављајте питања.

Адв.Ненад Вукасовић: Јесам, хвала. Да вас питам, у том Мељаку, у тој кући тамо, ви сте рекли како сте били наоружани то не питам, да ли је евентуално било неког оружја...

Председник већа: Рекао је само да је један имао оружје, а нису били наоружани.

Адв.Ненад Вукасовић: Ја питам, у кући да ли је било, евентуално...

Председник већа: Молим?

Адв.Ненад Вукасовић: Он је за њих лично да су имали један пиштољ. Ја питам у кући, не њихово, да ли су евентуално видели некакве дуге цеви? У кући у којој су боравили?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв.Ненад Вукасовић: Нисте видели ништа?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Ово када је извршено убиство Шљукић Средоја, да ли се икада тада говорило, или сте можда чули нешто у тим круговима, да ли то има везе са неким новим, или је можда остало и оно старо што је Чеда Јовановић тражио?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Рекао сам да то нема везе та два. То је донесена одлука искључиво због Буха Љубише да се не би удружио...

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Значи, никаквих речи оно од раније његово потраживање није урађено?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв.Ненад Вукасовић: Рекли сте да је Душан Спасојевић био добар са др Војиславом, односно шта ме интересује доктор, Војислав Шешељ, да га је познавао и пре 2000. године и када је био председник општине и да је чак тамо помагао Српској радикалној странци. Да ли знате да ли је Душан Спасојевић имао папире за Шилерову улицу? Да ли се жалио око тога да има проблема, нема проблема, јер се легално, гради се, улажу се паре, не интересује ме одакле су паре, углавном гради се?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Од пола плаца је имао легално, пошто су то пола плаца биле куће приватне које је он купио, а половина плаца је од општине узето, неки део.

Адв.Ненад Вукасовић: Ја вас питам, да ли је било разговора о томе, да ли је говорио из контаката са Војиславом Шешељем као председником Општине Земун око сређивања тих тамо кућа и тако даље?

Председник већа: О ком периоду говорите? Он је објаснио кад је разговарао са др Војиславом Шешељем око овога. Ако вас нешто друго интресује, то...

Адв.Ненад Вукасовић: Не, не, само питам да ли је евентуално добио папире за градњу?

Председник већа: Јер тада није био Војислав Шешељ председник општине у вези овога што ми судимо и о чему разговарамо.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Говорили сте о пар тих неких покушаја убиства Премијера, па између осталог, да не спомињем оно остало то ме не занима, споменули сте нешто у Савезној скупштини, тамо онај паркинг монтажни и тако даље. Иако ја, колико ја видим овде по транскриптима, да је Звездан требао да изврши то убиство, односно тај атентат или како год хоћете да га назовемо, у сваком случају – атак на живот Премијера. Је ли Звездан Јовановић требао да изврши?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Адв.Ненад Вукасовић: С чим?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Са снајпером исто.

Адв.Ненад Вукасовић: Којим снајпером?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не знам којим снајпером. Снајпером.

Адв.Ненад Вукасовић: Шта то за вас значи снајпер?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да ли малокалибарским снајпером или неким другим снајпером, не знам.

Адв.Ненад Вукасовић: Значи не знате. Да ли је било речи касније о томе која пушка, да ли сте можда видели ту пушку или не, пре одласка или после враћања са тог паркинга?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, ја нисам био, у колима је био он са пок.Милетом Луковићем Кумом и...

Председник већа: То сте објаснили, немојте више о томе причати. Изволите даље.

Адв.Ненад Вукасовић: Да ли је сведоку познато од када су камере код Поште? Колико ви дуго живите у Београду и да ли вам је познато од кад функционишу камере код Поште 1?

ОК 0171

Председник већа: Овај сведок не живи у Београду, пише у његовим личним подацима где живи и тај податак можемо добити само званично од установе на којој се налазе камере.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро, преформулисаћу питање. Ми знамо то, двадесет година су те камере...

Председник већа: Добро, предложите суду као доказ, па да тражимо.

Адв.Ненад Вукасовић: Немам разлога, то знају сви. Зато што видим из транскрипта..., добро нећу да причам. Реците ми само једно ако знате, пре договора, односно везано за Савезну скупштину, тај плато, реците ми јасно да ли сте знали или нисте знали за камере код Поште?

Председник већа: Рекао је, контатовао је. Забрањује се одговор на то питање зато што је сведок изјавио да су они касно, ти који су били тамо на лицу места, видели да камере постоје. То имате.

Адв.Ненад Вукасовић: Имам, имам. Симовић је говорио, није он.

Председник већа: Није он ишао да проверава камере да види кад су.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро, мислим пошто иду да изврше атентат, због тога питам. Рекли сте да је пок.Премијер долазио у Сурчин и да је био код вас у кући.

Председник већа: Како?

Адв.Ненад Вукасовић: Да је пок.Премијер долазио у Сурчин и да је био у кући овде присутног Дејана Миленковића.

Председник већа: Не. Он није рекао – долазио, него да је дошао тада у Сурчин.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро, дошао, мислим на тај један, једини пут. Питам зашто се одлази, да ли можда зна да нам објасни, јер у свом сећању каже да је контакт ишао преко Буха Љубише, Драгољуба Марковића који је кум, а договара се у кући Дејана Миленковића. Питам зашто у његовој кући, а не евентуално у кући кума Драгољуба Марковића?

Председник већа: И то је објаснио да није могао да нађе нигде овога, је ли тако било?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нисам могао да нађем ни пок.Душана Спасојевића, али...

Адв.Ненад Вукасовић: Па када сте нашли. Како кад нисте нашли никога, како је онда договорено код вас у кући?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нисам ја ништа договорио, Буха Љубиша је то рекао да ће ту да се нађу код мене у кући.

Адв.Ненад Вукасовић: У једном моменту сте рекли, односно у једном делу транскрипта сте рекли да је Чедомир Јовановић долазио у Шилерову и тако даље и то ме исто не интресује много, али сте рекли да је долазио и код вас кући, па сте поред осталог причали нешто, слободно ћу рећи, овако као приватно сте водили неки разговор. О чему сте ви причало?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нисам никада рекао да је долазио кући код мене.

Адв.Ненад Вукасовић: Никада?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Никада.

Адв.Ненад Вукасовић: И то улази у транскрипт. Значи никада није долазио код вас кући.

Председник већа: Колега, пет пута то...

Адв.Ненад Вукасовић: Рекли сте да сте чули нешто око атентата на Вука Драшковића у Будви и да је о томе причао пок.Душан Спасојевић. Да ли вам је евентуално познато нешто, ако јесте шта и одакле...

Председник већа: Забрањује се одговор на ово питање. Није предмет расправе у овом кривичном поступку.

Адв.Ненад Вукасовић: Онда не знам зашто је причао о томе. Зашто нас онда увлачи у причу о Вуку Драшковићу.

Председник већа: Немојте молим вас. То тражите да се саслуша у неком другом поступку ако вас интересује.

Адв.Ненад Вукасовић: Нема другог поступка.

Председник већа: То нема везе са овим мојим предметом колега.

Адв.Ненад Вукасовић: Па има ако стоји у транскрипту на страни 101, учествују у покушају атентата на Вука Драшковића, моје питање је да ли зна да ли су уопште доле привођени Душан Спасојевић...

Председник већа: Одговорио је то колега све. Ето видите да све знате и где пише. Одговорио је. Немојте да питате оно што сте прочитали.

Адв.Ненад Вукасовић: Ја питам, само желим да сазнам због чега је сведок прескочио причу о Душану Спасојевићу, о Милету Луковићу када је у питању Будва, а испричао онда Миливојевић..., ништа више, да ли му је познато да су они уопште доле привођени, узимани им отисци и били у притвору, то ме занима да ли зна нешто о томе или не зна.

Председник већа: Забрањено је.

Адв.Ненад Вукасовић: Забрањено је, у реду, идемо даље. Влада Јапанац, да ли та особа има или нема кућу у Будви?

Председник већа: Шта? Да ли има?

Адв.Ненад Вукасовић: Да ли та особа има ли нема кућу у Будви?

Председник већа: Забрањује се одговор на ово питање из разлога што нема никакве везе са овим кривичним поступком.

Адв.Ненад Вукасовић: Нормално да знам, хвала Богу да знам, таман посла када не бих знао.

Председник већа: Немојте колега молим вас.

Адв.Ненад Вукасовић: Па ништа, реците му онда да ме не провоцира, каже – све знам, па нормално да знам и да знам више...

Председник већа: Не знам с ким разговарате ви, да ли са мном и са сведоком или са неким трећим?

Адв.Ненад Вукасовић: Ја ћу да прихватим да разговарам не само са вама, него искључиво са већем, али онда замолите уваженог колегу

Даниловића да тако не улази са неким – све знам. Па, нормално да све знам, како не бих знао.

Председник већа: Молим вас колега Даниловићу уздржавајте се примедби и ако нешто имате, устаните и тражите да примедбу ставите.

Адв.Ненад Вукасовић: Тако је. Нема разлога да ту сад нешто правимо око свега тога. Ја питам, добро, лоше, ви одбијете и молим лепо. Е, шта ме сада занима. Немам још много. Немам много питања.

Председник већа: Немојте много да причате. Уз пут причате много.

Адв.Ненад Вукасовић: Па, добро, шта ћу, адвокат сам, па то ми је посао. мене занима тај неки Бега столар. Ко је тај? Име и презиме? Колико видим тај столар је био свуда.

Председник већа: Је ли ви никада нисте прочитали цео наш спис и видели оптужницу?

Адв.Ненад Вукасовић: Ја њега питам, он каже – Бега столар. У сваком разговору он је био присутан...

Председник већа: Па није га једини Дејан Миленковић помињао у овом поступку.

Адв.Ненад Вукасовић: Па није. Мене занима да ли он зна, не интересују ме уопште остали. Ви сте сами рекли да се држим њега сад и ја се држим њега, па како кажу попијем...

Председник већа: Ајде питајте, да ли познаје Бегу, је ли то хоћете?

Адв.Ненад Вукасовић: Ко је тај Бега да присуствује свим разговорима, као столар? Столар, рибар, то ме занима.

Председник већа: Рекао је да је то столар који је радио све столарије у становима земунског клана.

Адв.Ненад Вукасовић: Столар који присуствуј разговорима високих државника. Присуствује ту Микелић, ту је Аца Томић, ту Легија, ту не знам пола државе и Бега столар.

Председник већа: Ја сам вам рекла да је правио свима намештај.

OK 0171

Адв.Ненад Вукасовић: И сада ме занима тај столар, ко је тај? Ако може да одговори, ако дозволите, дозволите, ако не дозволите идемо даље.

Председник већа: Знате ли нешто више о том Беги осим тога да је правио намештај за чланове земунског клана?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Као што сам рекао – само то. И што је спојио оно са Микелићем, ништа више.

Адв. Ненад Вукасовић: И да је присуствовао сваком разговору. Добро. Ово смо рекли 500 – 600, то више нећу да се враћам на ту причу. Е, ово ме сада занима. Ово је за мене врло интересантна ствар, па ако веће дозволи-дозволи. Рекли сте да вам је Спасојевић наредио да или вам је рекао или сада наредио, не знам како је ко схватио овај транскрипт, ја сам схватио наредио да убијете Љубишу Буху Чумета. И даје вам пиштољ.

Председник већа: Каже послали су ме да убијем Љубишу Буху.

Адв. Ненад Вукасовић: Па сада, послали ме. Ајде сада да видимо да ли смем да питам ако дозволите, то после да ли је схватио као наређење или су га послали онако?

Председник већа: Није он тако рекао. Рекао је човек да је добио и пиштољ и да је отишао, «Берету 92» да је отишао и да му је рекао сведок сарадник Буха Љубиша да намести две сијалице.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја само питам прво када му је речено да оде, када је послат и када је добио пиштољ, како је то схватио?

Председник већа: И објаснио је зашто он једини може да приступи тамо Сурчину јер је Буха био...

Адв. Ненад Вукасовић: Ја питам да ли је схватио као наредбу или како?

Председник већа: Изволите.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, нормално да је то наредба којој је присуствовао и Милорад Улемек Легија томе.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. И отишли сте тамо и покушали да намештате, наместили сијалице, нисте могли. И да сте рекли једног момента нисте могли то да урадите за шта сте послати. И рекли сте само бар да скратим по транскрипту, Чумету да напусти земљу. Да ли сте Љубиши Бухи Чумету рекли разлог вашег доласка?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нисам никада.

Адв. Ненад Вукасовић: Нисте никада. И добро. Отишли сте и вратили сте се код Душана Спасојевића. И рекли сте да нисте могли да га убијете због обезбеђења. Да ли вас је детаљно питао, јесте ли му говорили о мењању сијалица?

Председник већа: И то је објаснио колега.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Душану Спасојевићу када се вратио?

Председник већа: Објаснио је Душану Спасојевићу.

Адв. Ненад Вукасовић: Рекао је да није могао због обезбеђења.

Председник већа: Рекао је колико су га грдили због тога свега.

Адв. Ненад Вукасовић: Колико су га грдили.

Председник већа: Ајде одговорите на то.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесам. Значи причао сам о свему. Он је рекао да Кум исто пошто није био само пок. Душан Спасојевић, да сам требао да кажем одмах да не могу, да сам их завлачио. То је била прича о томе.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. И колико видим он у вас ништа није посумњао. Добро. Зато што видим по вашим речима да је Жељко Црногорац главу изгубио због Родољуба Миловића.

Председник већа: Молим вас колега питање. Немојте да читате сада стварно ћу вас опоменути.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја сам овде обележио, па то су важне ствари.

Председник већа: Нећемо да читамо овде.

ok 0171

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли може да објасни како то да у две ситуације кључне код хале «Лимес» и покушај односно да иде да убије Љубишу Буху Чумета да Чуме односно да Душан Спасојевић апсолутно не води под знацима навода, ако смем да употребим тај израз, неку врсту истраге зашто се и како десило, него површно се...

Председник већа: То не можемо да питамо сведока сарадника.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро, ако не можемо идемо даље. На томе нећу да се задржавам. Немамо разлога ни за каквом тензијом апсолутно. Само ме још нешто занима и са тиме ћу да завршим. Пошто је мени овде све бар за сада јасно. Спомињали сте неку Марију Рашету 24.-ог. Ко је та особа?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не знам. Знам да је била неки министар за трговину, не знам ни ја.

Адв. Ненад Вукасовић: А одакле то можете да запамтите њу и зашто је она толико битна да њу споменете?

Председник већа: То ће бити предмет овог другог раздвојеног поступка, где се помиње због ових Дифенс роуда и набавку машина и профита који је остваривао Љубиша Буха?

Адв.Ненад Вукасовић: Тај други део предмета не знам.

Председник већа: Из овога нема никакве везе кажем вам.

Адв.Ненад Вукасовић: Ово ћу да прескочим, ово се после односи на Чеду Јовановић, то није битно за мене. Рекли сте да, ево тачно ћу вам рећи која страна 4. Сведок сарадник каже да су се видели на Газели итд. каже Спасојевић ми је рекао да одем у Кулу и купим цигарете Милораду Улемеку – Легији и да му однесем пошто је он пушио Малборо, па даље прича да скратим, отишао, предао, тамо довезао шмекера и вратио се назад. Па питам, који је разлог, да ли зна евентуално да се купе цигарете Милораду Улемеку, да се однесу у Кулу предају за шмекера тај неки Малоборо и да се врати. Да ли је ту имао неки смисао, неку шифру, неки значај, шта то значи да му се однесу цигарете Малборо и да се иде за Кулу, само да се преда на вратима и да се врати назад?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Никакву шифру није имао. Милорад није имао цигаре да пуши.

Адв.Ненад Вукасовић: Да ли сте ви, односно да ли вам је познато, да ли су увек земунски клан и већ неко тамо, ко други куповао Улемеку цигарете?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам одлазио пре тога негде у неким трафикама, јер ме је Легија слао да му донесем исто тај медијум.

Адв.Ненад Вукасовић: Не, не. Да ли му је куповао неко други у смислу, што ми кажемо да ли је дуванио неко Легију, није имао пара, па сте му зато носили, ето то ме занима, везано за то. Да је то значи није била никаква шифра, носили сте му цигарете. Добро. То сте већ рекли, ово сте рекли. Е, да, да извињавам се само још једну ствар, то морамо да, говорили сте да 2001. године Љубиша Буха-Чуме престаје са својим ранијим активностима и жели да се нормализује и у реду то схватам. Кажете тамо негде 2002. године када је покојни Душан донео одлуку да се убије, да ли је добијао информацију од Улемека, да Буха Љубишу чује телефоном са покојним Цунером, Драгославом Космајцем то је онај са Звездаре коме су кућу срушили, добро, да зове...

Председник већа: Дајте питање, немојте да читате то што пише у транскрипту.

Адв.Ненад Вукасовић: Суштина је да су поверовали да ће Чуме да, односно помислили или поверовали да би Чуме могао да придобије ове особе за њега. Зато питам, одакле та веза сада. Да ли му је познато од Љубише Бухе Чумета који 2001. године престаје са својим активностима, прелази у легалан део, почиње да ради као фирма, какве даље везе има и шта ће му Цунер, Космајац и остали?

Председник већа: Коме?

Адв.Ненад Вукасовић: Чумету?

Председник већа: Што га нисте питали када је био овде?

Адв.Ненад Вукасовић: Чуме? Јесам.

Председник већа: Нисте га питали то.

Адв.Ненад Вукасовић: Погледао ме је па је слагао, није ни трепнуо, рекао да он човек уопште не зна за постојање сурчинског клана. Ја сам га лепо питао да ли сте икада чули за сурчински клан, он је рекао ко ја, не, није човек чуо, па шта ћу даље. Тада ми је председник

већа забранио да питам даље, јесте ли чули да вам је рекао да нема сурчинског клана. Сада питам, одакле, шта значи после 2001. године када се он повлачи са посла, предаје дрогу Спасојевићу, не жели више да буде у тим криминалним активностима, што разумем, одакле сада те везе и зашто 2002. да се убије Чуме због везе са њима. Да ли вам је то познато?

Председник већа: Да ли знате нешто о томе?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Познато ми је, значи није била претпоставка, него су добијали са мерама, пришивање од Брацановића и од Пажина, те податке да се Љубиша Буха чује са Цунером покојним да га зове да се склони у иностранство, да ћемо ми да га убијемо. Значи то нису претпоставке, а дружење, нормално да је Љубиша Буха оставио контакте и са другима, нема везе што се он више није бавио криминалном од 2001. године.

Адв.Ненад Вукасовић: То нема везе. Добро. И да се вратимо на оно што је питао и колега Срђа Поповић. Ја апосолутно нећу имати више, да само да ми објасните једну ствари, говорили сте овде да је Улемек-Легија, био за то, односно апсолутно против да се смени Душан Михајловић, па не знам како да то схватим да сте...

Председник већа: Није рекао да је био против да се смени, него да је рекао да су задовољни и са овим што су постигли.

Адв.Ненад Вукасовић: Нема потребе да се мења Душан Михајловић и да је био на ручку од код њега. Па сада само питам да ли је то због ручка, због роштиља или је ту нешто стварно постојало, па је због тога Душан Михајловић требало да буде смењен?

Председник већа: Он је нешто друго објашњавао колега? Поставите питање конкретно, то нам ништа не значи, то што сте сада питали то није питање, то сте нешто, овај побркали. Лепо питајте, али само са питањем, јер више стварно нећу вас толерисати да овако причате. Ово се своди на препричавање неко.

Адв.Ненад Вукасовић: Ја не препричавам, него кажем да га је водио на ручак.

Председник већа: Молим вас колега питање поставите.

Адв.Ненад Вукасовић: Ја питам само да ли је ручак разлог због тога што је ...

Председник већа: Забрањује се одговор на питање колеги браниоцу оптуженог Звездана Јовановића, адв. Ненаду Вукасовићу и истовремено се упозорава да се према сведоку односи на поштовањем и да поставља конкретна питања. Изволите.

Адв.Ненад Вукасовић: Са поштовањем, када се и према мени буде односило са поштовањем. Добро. Та противтенковска мина која је требало да буде бачена на Америчку Амбасаду нисам добро разумео, на Амбасаду...

Председник већа: Двориште Амбасаде.

Адв.Ненад Вукасовић: Молим?

Председник већа: На двориште Амбасаде.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па не мора да се баци тамо, али на зид да се баци на Амбасаду.

Адв.Ненад Вукасовић: Овде пише експлозивна направа на Амбасаду. Добро. Можда ви имате у вашем транскрипту нешто што ја немам. Ја читам овде на страници 18 и даље објашњење, нема никакво двориште стоји само на Амбасаду, па сам хтео да га питам. Одакле из које улице, да ли из Кнеза Милоша, из Војводе Миленка, су требали да уђу да би бацили бомбу. Где? Односно ту експлозивну направу, односно противтенковску мину, како он каже, велику противтенковску мину.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, пошто је Шкене рекао да постоји могућност да приликом бацања мина не експлодира, да мора да се пази да тачно падне на упаљач који је он правио и била је врло тешка и онда је Душан разговарао са Милошем Симовићем и самном и одустало се од тога да се не баци та, јер није сигурно да може да експлодира.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Нисте разговарали о ком делу Амбасаде, где, значи није било разговора?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв.Ненад Вукасовић: И само би још једно питање имао, стварно више нећу да вас задржавам. Да ли сте код разговора око Америчке Амбасаде можда чули како и на који начин би се презентовало ко је то урадио, да ли су то муџахедини, ЈСО или неко трећи?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ни муџахедини, ни ЈСО, него те патриотске снаге које су против Хага, да се као прави расуло у држави.

Адв.Ненад Вукасовић: А, да ли можете да нам кажете како би то било објављено, да ли би неко био ухапшен, па би се то обзнанило Америчкој Амбасади?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па то би било преко медија и новина које је тада имао покојни Душан Спасојевић и Милорад Улемек-Легија и то би објавили, шта би њима то одговарало.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Немам ја више питања. Хвала.

Председник већа: Хвала. Председник већа доноси:

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес и одређује пауза у трајању од 30 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 13,15 ЧАСОВА

Председник већа: Настављамо главни претрес саслушањем сведока сарадника Дејана Миленковића.

Констатујем да је бранилац опт. Александра и Милоша Симовића, адв. Миодраг Рашић напустио главни претрес ради присуства саслушању окр. Александра Симовића у истрази.

Такође констатујем да је главни претрес напустио и бранилац окр. Душана Крсмановића, адв. Вељко Делибашић, а у заседању је остао адв. Марко Вукша.

Претрес је напустио и пуномоћник оштећеног Веруовића, адв. Варја Банић.

Добро. Право на питања има бранилац оптужених Александра и Милоша Симовића, адв. Желимир Чабрило.

ОК 0171

Адв. Желимир Чабрило: Трудићу се да не поновим ни једно питање до сада постављено. Обзиром на то да је сведок сарадник пар месеци живео у Шилеровој. Хтео сам пре свега неколико питања око самога земунског клана, ако дозвољавате тај израз који се колоквијално користи. Пре свега хтео сам да питам да ли сведок сарадник зна око новца који је план користио, где је био тај новац?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Свако од нас је добијао тал од отмица, од дроге, ко је радио дрогу добијао је део. Значи свако од нас је добијао. Није се тачно знало ко добија, али је свако од нас добијао. Свако је од нас новац држао кући.

Адв. Желимир Чабрило: Сагласан. Али, где је било да кажемо централна каса, или да ли је била нека централна каса?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па није било. Значи када се делио новац, обично нам је делио у подруму доле у теретани и онда је један по један члан улазио и добијао је. Рекао је да је од отмице на пример Милорад Улемек добијао пола новца, остало је делио нама, значи нико није знао тачно колико добија и колико је Душан од свега тога, колико је њему остало када подели свима нама члановима.

Адв. Желимир Чабрило: Добро, али моје питање је следеће. За текуће потребе, за на пример плаћање радника обезбеђења, куповину кола или оружја или не знам чега већ...

Председник већа: За чашћавање неких људи који су тамо долазили.

Адв. Желимир Чабрило: Јесте, где је тај новац стајао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Он је то обично држао у једној кући малој, помоћној преко пута Кумове куће. Ту је било у регалу у кухињи 30.000, 20.000, 50.000, зависи, а то је новац који је Сувајџић доносио од дроге и он је то увек користио за плаћање потребе куће, чашћавања, куповину сатова и оно што је он друго хтео да купује.

Адв. Желимир Чабрило: Моје питање за сведока сарадника. Да ли он зна ко је био овлашћен да располаже тим новцем и евентуално да ли зна у којим количинама. Да ли је неко на пример имао право више, неко мање да узме од тог новца?

Председник већа: Ко је имао приступ том новцу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, тај новац нико од нас није смео да користи, једино када Душан Спасојевић каже да се одатле узме или мени да се плати или покојном Вукојевићу или ко од Симовића да дође да узме, да плати неки расход или неки аутомобил, ако Сувајџић узме или му зафали. Значи нико од нас није користио тај новац као чланови, једино за плаћање расхода што је покојни Душан имао.

Председник већа: Али, ја нисам схватила да је колега мислио на коришћење тог новца у сопствене сврхе, него ко је имао приступ у смислу да некоме тај новац преда. Да ли је можда сведок сарадник Зоран Вукојевић имао приступ том новцу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, јесте, пошто је он био ту у кући обично. Онда је он значи плаћао све те рачуне око тога. Он је већином користио паре, али када њему покојни Душан каже.

Адв. Желимир Чабрило: Сагласан. Да ли је још неко осим сведока сарадника Вукојевића имоа право да узме неку количину новца по потреби?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нико није смео. Значи могао сам ја да узмем ако ми он каже, е отиђи, однеси Симовићу 2.000 одатле из кесе или значи Симовић да дође да узме одатле, али нико није смео без покојног Душана Спасојевића да узме.

Адв. Желимир Чабрило: Ко је био надлежан у оквиру клана да доноси новац да би се тај новац депоновао у ту да кажем централну касу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Миладин Сувајџић.

Адв. Желимир Чабрило: Искључиво он?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Желимир Чабрило: Да ли је осим њега још неко некада доносио новац?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па јесте пре, Петровић Марко доносио, тај новац, такође.

Адв. Желимир Чабрило: Ако дозволите да ли је сведок сарадник непосредно и лично доносио новац за ту касу?

Председник већа: Мислите на присутног сведока?

Адв. Желимир Чабрило: На присутног сведока сарадника?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Никада.

Адв. Желимир Чабрило: Хвала. Око боравка у тој кући, сведок нам је испричао шта је знао, ко је долазио итд. Моје питање за њега, да ли он евентуално зна да ли су нека лица изван Београда долазила у Шилерову, дакле из других региона Србије?

Председник већа: На кога мислите, на грађане или?

Адв. Желимир Чабрило: Било које грађане, политичаре итд., али дакле не из Београда, неко из других региона?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па јесте из Пожаревца, из Панчева, долазили су његови другари, или не знам како да вам кажем тај шири круг који је радио за покојног Душана Спасојевића.

Адв. Желимир Чабрило: Да ли су то били политичари, економисти, естрадне личности?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Криминалци.

Адв. Желимир Чабрило: Да ли је долазио неко од странаца да ви знате?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да јесте долазио је и од Милорада Улемека-Легије неки човек из Француске, његов пријатељ са француским таблицама, једанпута је дошао, тада смо му спаковали аутомобилску гуму. Симовић му је послао неко оружје за Француску.

Адв. Желимир Чабрило: Како ви знате својство тог човека. Како знате да је пријатељ од Легије?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Само смо тамо причали да му је то пријатељ, да хоће Легија да га части са неким оружјем да однесе за Француску.

Адв. Желимир Чабрило: Од кога сте то чули?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То смо доле причали у гаражи када смо стављали у тај ауто.

Адв. Желимир Чабрило: Јесте ли то чули од Легије лично или сте то причали међусобно?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Међусобно.

Адв. Желимир Чабрило: Хвала. Обзиром да сте боравили у кући више месеци, да ли је то утицало да тако кажем да се на неки начин разбије неки ваш лични однос са Спасојевићем или Луковићем да евентуално будете бољи или гори пријатељи?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, не знам са њим нисам могао да будем ни бољи, ни гори, однос је исти остао и када сам га 2000. године, када сам приступио том земунском клану, значи однос је остао и даље исти, једино што сам ја спавао ту, па сам вероватно присуствовао, не можда, него сам присуствовао више разговорима са Пажином, када је Пажин почео да долази у Шилерову улицу и остали, али дешавало се да и он оде доле сам и да прича са неким у теретани, али мој однос и његов је остао и даље исти.

Адв. Желимир Чабрило: Да ли сте када сте отишли у станове, приближно у време око 12. марта, ви их називате штекове, па сте нам овде исцрпно објаснили ко је био у стану итд. Да ли је био неки распоред да је неко правио распоред ко ће са ким бити у стану или је то било случајно?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, није то се обично знало и пре тога, када се ишло у неке акције и нека друга убиства. Обично се знало ко се од њих дружи. Дуле Крсмановић и Милан Јуришић обично у једном стану, значи није било ништа специјално ко ће једино што је сада везан био у стану са покојним Милетом Луковићем-Кумом, али није се правило. Тачно се знало од прилике ко се са киме дружи и није било тачно, е ти ћеш бити у том стану, ти ћеш бити у том стану. Једино што сам ја био у стану у Војводе Степе и проводио са покојним Душаном Спасојевићем.

Адв. Желимир Чабрило: Да ли је та околност да сте ви били у стану са покојним Душаном Спасојевићем одраз тога да сте ви са њим у неким посебно блиским односима или да је он имао неко посебно поверење у вас или не знам ни ја шта?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, ја сам требао, када сам изашао из притвора одмах сам отишао у тај стан у Војводе Степе и после неких три сата напустио тај стан и вратио се у Шилерову улицу, али

пошто је издата потерница замном, ја сам напустио тај стан и рекао Вуку да најбоље да пређемо у стан и да спавамо у Војводе Степе.

Адв. Желимир Чабрило: Разумем ваш одговор, али нисам сигуран да сте ви разумели моје питање. Моје питање је да ли је то што је Душан Спасојевић тражио да ви будете са њим у стану, због тога што је имао неки посебан однос према вама...

Председник већа: Није сведок тако рекао, да је тражио Спасојевић, него стицајем околности су били заједно у том стану, јер је Звездан Јовановић предложио да се он склони после акције код Лимеса. Није тражио Душан Спасојевић да они буду заједно.

Адв. Желимир Чабрило: Извињавам се ако сам га погрешно разумео, али моје питање је било да ли је дошло до тога да он буде са Душаном Спасојевићем због тих неких посебних околности, посебне блискости или везе са њим, у односу на друге чланове групе?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, стицајем околности тако је било и остао сам у том стану.

Адв. Желимир Чабрило: Добро. Око оружја из СУП-а у Мајке Јевросиме кога сте преузели у Градској Скупштини, онда смо поставили ту сва питања, ја бих питао само следеће. Сведок сарадник је поменуо некакво оружје које је означио скраћеницом ПКТ или ПХТ. Пошто ја не знам о чему се ради, да ли сведок сарадник може да нам објасни шта је то?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Могу рећићу вам. То је пушкомитраљез, значи не онај мали, ни средњи, него онај највећи, што користи, неки сандук има са реденицима. То је оно што могу ја да вам објасним. Ја знам како то изгледа све, али значи то је колико сам ја упознат, велики има одозго држач тежак је за ношење, то је ПКТ скраћеница, за то оружје.

Адв. Желимир Чабрило: Да ли случајно занте калибар тог оружја?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па то је велики калибар, већи од 7,62, јер смо причали о тој теми и то оружје је требало да се користи код хале Лимес. Предлагао је Луковић у том стану када смо разговарали са Звезданом Јовановићем да се користи то оружје. Питао је да ли је потребно да се користи и то оружје, Звездан је рекао да нема потребе да је тешко иа да су довољна два Калашњикова.

Адв. Желимир Чабрило: Још једном извињавам се. Сведок је рекао да је калибар тог оружја већи неко Калашњикова, да ли он случајно зна у милиметрима колики је тај...

Председник већа: Рекао је да је већи од 7,62.

Адв. Желимир Чабрило: Моје питање је да ли случајно зна колики је прави калибар?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не знам стварно, видео сам те меткове, у тој оружју налазе се и сандуци са тим метковима и шаржери лимени неки. Стварно не знам који је то калибар.

Адв. Желимир Чабрило: Да ли сте то оружје некада користили негде за неку ситуацију?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нисмо никада користили, требали смо да користимо приликом једног убиства, али нисмо користили.

Адв. Желимир Чабрило: Јесте ли га пробали негде?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв. Желимир Чабрило: Око догађаја код Лимеса, сведок сарадник је изнео да је код себе том приликом имао 11.000 еура, да је тај новац потицао од продаје кола итд. Моје питање за сведока сарадника је због чега је носио тај новац са собом. Толики новац, за мене је то велики новац?

Председник већа: Он је то одговорио на питање члана већа, судије Драгичевић.

Адв. Желимир Чабрило: Ја се извињавам, ако се понављам, али ја из транскрипта то нисам могао да распознам.

Председник већа: Јесте тако, одговорио је на то питање. Хоћете ли да одговорите?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи одакле ми тај новац?

ok 0171

Адв. Желимир Чабрило: Не, не, то је неспорно, ви сте рекли то је новац од продаје Мерцедеса, кога сам продао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Адв. Желимир Чабрило: Моје питање за сведока сарадника, обзиром да је то рано ујутру, да су се они окупили у не знам које доба, е, због чега је баш том приликом која је ризична, опасна, толики новац носио са собом?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, тај новац сам добио, као што сам рекао пре тога и остао је код мене у јакни, тој црној коју сам носио и требао сам, нисам имао времена да се видим са својом супругом да дође да јој дам тај новац. Једини разлог због чега је и остао код мене.

Адв. Желимир Чабрило: Даље везано за Лимес, може ли нам сведок сарадник рећи које лице по надимку Шефке?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да то је Матић Зоран који ми је донео личну карту и коме сам предао телефоне. Он је то дао покојном Вукојевићу.

Адв. Желимир Чабрило: Да ли је лице то Шефке да ли је сведоку сараднику донео још нешто осим личне карте?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па дао му је тај новац мој који сам ја предао и телефон.

Председник већа: Коме мислите Зорану Вукојевићу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Желимир Чабрило: Да ли је Шефке тражио пре него што је дошао до вас од Зорана Вукојевића још нешто да он вама донесе и још нешто осим личне карте?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Ништа није тражио, донео ми је само моју личну карту.

Адв. Желимир Чабрило: Да ли сте приликом тога када сте били уведени у станицу саобраћајне полиције па негде у том међувремену довођењу у станицу саобраћајне полиције, пуштање из станице саобраћајне полиције, да ли сте обављали и разговор са Душаном Спасојевићем?

ОК017

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв. Желимир Чабрило: На главном претресу сведок је рекао да добро познаје госпођу Љиљу Буху, да се познају 15 година и више...

Председник већа: Кога?

Адв. Желимир Чабрило: Љиљу Буху. Моје питање за сведока, да ли познаје и господина Љубишу Буху-Чумета?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Желимир Чабрило: Како, колико?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Исто као и његову супругу.

Адв. Желимир Чабрило: Како би сте окарактерисали знате их добро, лоше или?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам био пријатељ са Буха Љубишом, радили смо заједно, бавили смо се криминалом. Не знам како да вам опишем другачије.

Адв. Желимир Чабрило: Јесте ли били добри познаници?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Желимир Чабрило: Је ли био неко из земунског клана да је бољи познаник са њима, него што сте то ви?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв. Желимир Чабрило: Дакле, ви сте били најбољи познаници?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Желимир Чабрило: Можете ли нам рећи коме је пала напамет идеја да ангажује супругу, жену да стави мужу отров у пиће?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Од покојног Душана Спасојевића. Он је њу наговарао, причао јој је да она њега вара, да значи, то су те идеје биле од покојног Душана Спасојевића.

ОК 0171

Адв. Желимир Чабрило: Дакле Душан Спасојевић је толико добро знао њихове односе, да је могао да претпостави да ће она то учинити?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Како да не. Дружио се са нама сваки дан од 1995. године до 2001. године. Није излазио из Сурчина из Тржног центра Котобања.

Адв. Желимир Чабрило: Да ли је Душан Спасојевић ту идеју добио од неког другог из клана, па је само искористио?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја мислим да је могуће да је то од др Рисовића добио идеју.

Председник већа: Одакле вам је то познато?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Зато што се причало да је др Рисовић донео тај отров који је требала Буха Љиља, који је сипала тачно Буха Љубиши.

Адв. Желимир Чабрило: Даље. Сведок сарадник је опширно објаснио о везама клана, са људима изван клана, из полиције итд. Моје питање за њега, да ли је он непосредно, независно од Душана Спасојевића и осталих познавао неког радника из Органа унутрашњих послова?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Знао сам више.

Адв. Желимир Чабрило: Да ли сте са неким били у ближим везама или ближим контактима?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесам имао сам кумовске везе, пријатељске.

Адв. Желимир Чабрило: Можете ли нам рећи ко је био ваш кум?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Рајко Неранџић.

Адв. Желимир Чабрило: Где је он радио?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: У 29-ом на моторним возилима.

OK 0171

Адв. Желимир Чабрило: Како би сте окарактерисали да ли сте сарађивали са њим по питањима активности вашег земунског клана?

Председник већа: Нисте га тако питали. Питали сте са ким је био у пријатељским односима, а сада кажете да ли су сарађивали?

Адв. Желимир Чабрило: Сагласан. Сведок је рекао да му је он био кум.

Председник већа: Да су били у пријатељским односима, тако сте ви питали.

Адв. Желимир Чабрило: Сагласан и сада питам даље. Обзиром да му је био кум, да су били претпостављам у пријатељским односима, моје питање је да ли је са наведеним господином Неранџићем или Наранџићем сарађивао по питању неких активности Земунског клана

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, никада.

Адв. Желимир Чабрило: Још нешто. Да ли је Душан Спасојевић био на ратиштима, мислим на Босну и на Хрватску?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Никада.

Адв. Желимир Чабрило: Да ли је имао прилике да из тог периода упозна пок. Аркана?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Никада се није упознао са њим. То су моја сазнања.

Адв. Желимир Чабрило: Дакле, Душан Спасојевић никада није упознао Аркана?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв. Желимир Чабрило: Па, може ли сведок сарадник да нам објасни одакле идеја да Душан Спасојевић који никада није упознао Аркана свети Аркана?

Председник већа: И то је објаснио.

Адв. Желимир Чабрило: Не. Колико сам ја пратио није.

ОК 071

Председник већа: Рекао је на чији је захтев светио Аркана. Ајде поновите.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Објаснићу вам. Значи то је био договор који је он постигао са Милорадом Улемеком Легијом да се освети убице Аркана и онда је он то искористио и онда је он и друге убијао које је он сматрао својим непријатељима, он и Буха Љубиша.

Адв. Желимир Чабрило: Како сведок сарадник зна да је Душан Спасојевић то договорио са Легијом?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Зато што је то нама свима причао.

Адв. Желимир Чабрило: Ко?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Покојни Душан Спасојевић Милошу Симовићу и мени и свим осталим члановима Земунског клана.

Адв. Желимир Чабрило: Па зар није било нелогично да Аркан који никада није упознао Душана да нема својих других пријатеља који би га евентуално светили него индиректно треба да га свети Душан Спасојевић?

Председник већа: Немојте одговарати на ово питање, зато што нисте поставили колега питање, него сте донели закључак на основу одговора сведока сарадника који је описао ситуацију на чији захтев и како је дошло до освете Жељка Ражнатовића Аркана.

Адв. Желимир Чабрило: У реду. Сагласан. Идемо даље. Сведок сарадник је поменуо да је судији једном дао неку количину новца за лечење детета. Може ли да нам каже ако се сећа од прилике када је то временски било?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нисам ја дао. То је покојни Душан Спасојевић дао судији Цвијовићу. То је било 2002. године негде седми, осми месец.

Адв. Желимир Чабрило: Хвала. Имам само још једно питање за сведока сарадника. Он нам је рекао да му је приликом, одређеном приликом нуђена дрога, кокаин, да је он то одбио и тако даље. Моје питање је за њега да ли је у неким другим ситуацијама он лично користио неке дроге или опојна средства?

SK 0171

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Никада се нисам дрогирао. Пробао сам траву једанпут са Милорадом Улемеком Легијом два дима сам повукао када смо се враћали из Јагодине. То је, пошто је и он пушио траву у колима и онда је мени...

Председник већа: Ко?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Милорад Улемек Легија.

Председник већа: А што сте ишли у Јагодину?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, ишли смо да се нађемо са тим судијом што се тиче Ибарске магистрале.

Председник већа: Нисте се нашли са њим него са неким његовим пријатељем?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Са његовим пријатељем. Да.

Председник већа: Добро. Реците ми сада овако, на то питање пошто ми је то промакло, да ли сте уопште имали повратну информацију од тог пријатеља судије шта ће он урадити са тим што сте ви молили?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Јесмо. Имали смо. Он је значи тај пријатељ који је био контакт између судије и Милорада Улемека Легије, он је рекао да ће овај човек да учини све шта може и да тражи само за сина да се његов син обезбеди.

Председник већа: Како да се обезбеди?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, да се обезбеди неким послом финансијским неким у том смислу.

Председник већа: Што, је ли му то био проблем?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, не знам. Значи судија је једино то тражио и рекао је да ће он да учини све шта може, али да се обезбеди његов син.

Председник већа: Финансијски?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

SK0171

Председник већа: Је ли вам помињао на који начин, новцем, послом, кућом, чиме?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Ништа. Само је тако било речи.

Председник већа: А када вам је то пренео тај господин?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је нама рекао Милорад Улемек Легија да је он разговарао са њиме.

Председник већа: Након овог разговора?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Након разговора са њим. Ми смо се нашли...

Председник већа: Знате ли име тог пријатеља судије?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја не могу да се сетим. То је исто адвокат један из Јагодине који је кућни пријатељ са судијом који је водио то. И онда смо се, он није ни хтео да се нађемо у граду негде, него смо морали да идемо у неку викендицу у шуму где нема никога и ту смо се ми нашли. Легија је остао да разговара са њиме у том објекту, а ја сам са осталим припадницима био ту и нисам слушао шта су њих двоје причали.

Председник већа: Ко је још био са вама?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Били су припадници који су обезбеђивали Милорада Улемека Легију. И били су неки другари из Јагодине који су нас повезали, али они исто нису присуствовали том разговору између њих двоје.

Председник већа: Значи ви све то знате после од кога?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Од Милорада Улемека Легије.

Председник већа: Добро. Наставите.

Адв. Желимир Чабрило: Ја немам више питања, али имам следећи процесни предлог који ми је доста компликован. Ја бих предложио овом суду да предочи суду записник са главног претреса од

13.4.2005. године страну 31 посебно, али ми је проблем што се то сведочење односи на сведока сарадника Вукојевића, обзиром да је оно било затворено за јавност, ја бих онда морао да предложим већу да искључи јавност да би смо указали сведоку сараднику на противречности и контрадикције у његовом данашњем исказу са подацима које имамо од сведока сарадника Вукојевића.

Председник већа: Добро. О том потом.

Адв. Желимир Чабрило: Ако сте нашли ту страну 31 онда вам је јасно о чему причам.

Председник већа: Немате више питања?

Адв. Желимир Чабрило: Не. Немам. Само тај процесни предлог јер су то директне контрадикције са овим што је данас рекао.

Председник већа: Молим?

Адв. Желимир Чабрило: То су директне контрадикције са оним што је он данас рекао.

Председник већа: Добро. Право на питање има бранилац окривљеног Владимира Милисављевића.

Адв. Живојин Стефановић: Ја нећу имати много питања. Поставићу питања из којих ће моћи да се извуче једна просторно - временска анализа његовог одласка и повратка у земљу као оквир у суштини целог његовог исказа. Прво ме занима, прво питање колико се дуго задржао у Македонији пре одласка у Грчку?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Сутрадан сам одмах отишао за Грчку.

Адв. Живојин Стефановић: Да ли су му приликом уласка у Грчку са лажним пасошем ставили печат са датумом уласка у Грчку?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Живојин Стефановић: Где се тај пасош налази?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Бацио сам тај пасош.

Адв.Живојин Стефановић: Сведок сарадник је дао исказ где се и крио, како се крио, од Мељака па до одласка у Македонију, али то је доста конфузно унето тако да би ме ту занимало, ту када се крио, ко му је доносио храну, да ли је контактирао са својом женом, колико и на који начин?

Председник већа: Објаснио је то колега.

Адв.Живојин Стефановић: Врло конфузно. Врло конфузно.

Председник већа: Није конфузно. Ја сам га слушала три пута. То је објаснио.

Адв. Живојин Стефановић: Али у записнику стоји врло, врло конфузно.

Председник већа: Па, питајте конкретно шта вам није јасно.

Адв. Живојин Стефановић: Конкретно ћу да поставим питање. Колико се често виђао са својом женом у периоду од Мељака до одласка у Македонију?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Зависи, сваки трећи дан, па сваки пети дан када је успела да дође да ми донесе храну и оно што ми је било потребно.

Адв. Живојин Стефановић: Када му је жена саопштила да ли ближе одласку у Грчку, да ли почетком скривања да полиција тражи да он...

Председник већа: То је одговорио. Да се преда?

Адв. Живојин Стефановић: Да се преда и да да...

Председник већа: То је одговорио два пута.

Адв. Живојин Стефановић: Одговорио је, али да ли у каснијем временском периоду...

Председник већа: Када је дошао из Мељака. То вам је рекао.

Адв. Живојин Стефановић: Да ли је то било одмах. Не, он је дошао из Мељака али није определио време.

ОК 171

Председник већа: Јесте, определио је да је после 10 минута дошла његова жена и да му је рекла...

Адв. Живојин Стефановић: Значи одмах по доласку из Мељака?

Председник већа: Јесте.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Адв. Живојин Стефановић: Да ли је тада постојао, да ли му је познато, да ли је у то време постојао институт сведока сарадника?

Председник већа: И то је одговорио данас да није знао је ли тако?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Живојин Стефановић: У Грчкој је боравио значи од краја маја до повратка овде. Колико година је боравио ту у Грчкој, колико година сте били?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Није ни годину дана.

Адв. Живојин Стефановић: Ни годину дана. За тих годину дана сведок је рекао да му је жена долазила три или четири пута. Да ли је тада било неких понуда од жене да се преда?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Са женом?

Адв. Живојин Стефановић: Да. Да ли је жена вама тада говорила да се предате, да ли контактира са полицијом?

Председник већа: Да ли га је наговарала да се преда државним органима то хоћете да кажете?

Адв. Живојин Стефановић: Да. Да. Нормално.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв. Живојин Стефановић: Није вам никада споменула?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв. Живојин Стефановић: Ко вам је први пут споменуо могућност сведока сарадника?

OK 0171

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Први пут ми је Биљана Кајганић рекла када сам се предао грчким властима да не смем да будем сведок сарадник.

Адв. Живојин Стефановић: Не. Али ко вам је, да ли вам је неко предложио да будете сведок сарадник?

Председник већа: Није о томе говорио.

Адв. Живојин Стефановић: Не. Он је рекао да је отишао у тамо конзулат, описао, рекао да су га и снимали, да је био на мерама тамо, али да ли му је ико икада предложио да буде сведок сарадник?

Председник већа: Одговорио вам је на то питање.

Адв. Живојин Стефановић: Ја нисам чуо.

Председник већа: Па сада, рекао је малопре да му је први пут рекла Биљана Кајганић да не сме бити сведок сарадник.

Адв. Живојин Стефановић: Да не сме. Али на то питање логично откуд њему идеја да буде сведок сарадник?

Председник већа: На кога мислите конкретно?

Адв. Живојин Стефановић: Да ли му је неко предложио?

Председник већа: Поставите јасно питање да ли мислите да су му то предложили органи у Грчкој, радници наше амбасаде или не знам ко.

Адв. Живојин Стефановић: Па, ја питам да ли му је неко предложио.

Председник већа: Питајте колега конкретно. Не можемо около.

Адв. Живојин Стефановић: Судија, питање уопште није около. Да ли му је неко предложио да буде сведок сарадник?

Председник већа: Одговорио вам је.

Адв. Живојин Стефановић: Је ли ми ускраћујете то питање?

Председник већа: Да.

OK 0171

Адв. Живојин Стефановић: Молим?

Председник већа: Ја кажем одговорено вам је на то питање и идите даље.

Адв. Живојин Стефановић: Судија, он је рекао да је Биљана Кајганић рекла да не буде сведок сарадник. Али ја питам да ли му је неко предложио да буде сведок сарадник?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Нико ми није предложио да будем сведок сарадник.

Адв. Желимир Стефановић: Да ли је он у Грчкој и како је сазнао да код нас у нашем правном систему постоји могућност да буде сведок сарадник и које су консеквенце то статуса?

Председник већа: А због чега то закључујете са Грчком, какве то везе има са Грчком?

Адв. Желимир Стефановић: Зато што је он био у Грчкој. Да ли је пратио нашу штампу, да ли га је неко информисао о могућности да постане сведок сарадник?

Председник већа: Јесте ли се ви предали зато што сте тада када сте се предали знали да постоји институција сведока сарадника и да ћете се ви сами предложити за то?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је било у мојој глави. Значи једини спас који сам ја имао после разговора са Биљаном Кајганић, а био сам упознат да је овде формиран, да има специјални суд, да има заштићеног сведока јер сам био упознат са свим предметима јер ми је то слала Биљана Кајганић и сваког сам знао шта је изјавио и сведок сарадник и овде сведока који су се појављивали у суду.

Председник већа: Је ли вам то слала транскрипте или?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Слала ми је дискете, ЦД-ове.

Адв. Желимир Стефановић: Када сте се вратили у земљу и када сте рекли жени да вам нађе адвоката како сте то већ рекли да не понављам, са којим сте имали једини контакт да ли је он вољан да вам омогући статус сведока сарадника.

ОК 0171

Председник већа: А где се вратио, одакле сте рекли где се вратио?

Адв. Желимир Стефановић: Па, када је ступио у контакт када је отказао Кајганићки, Гавриловићу, када је нашао трећег адвоката, у транскриптима стоји да је једини његов разговор са тим адвокатом био да му...

Председник већа: Није се вратио нигде, него је изручен овде нашим...

Адв. Желимир Стефановић: Па...

Председник већа: Лепо се изражавајте колега.

Адв. Желимир Стефановић: Значи он се вратио у земљу, али нисам рекао на који начин. Што вам је за то требао адвокат, када је ваша супруга већ имала понуду од полиције да се ви предате?

Председник већа: Забрањује се одговор на питање браниоца Владимира Милисављевића.

Адв. Желимир Стефановић: Немам више питања.

Председник већа: Бранилац окривљеног Нинослава Константиновића има право на питања.

Адв. Александар Зарић: Сведок сарадник је овде рекао да су пре атентата значи у згради Владе да је Спасојевић рекао да сви иду и да траже локацију око зграде Владе. Он је овде поменуо значи Бирчанинову и Адмирала Гепрата. Да ли је била још нека локација да је неко од ових значи осталих дошао и рекао постоји још нека локација одакле би могло да се пуца?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв. Александар Зарић: Да ли може да се изјасни пошто је рекао да је од 9. до 10.-ог значи су долазили у ту канцеларију, то је транскрипт, страна 28, и да су наредна три дана долазили да чекају значи када ће се појавити Премијер, да ли може да се изјасни да ли су сваки дан уносили пушку у поменуту канцеларију?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи ја нисам присуствовао томе. Ја сам само рекао да се чекало да пок. Премијер дође у Владу, да су били спремни, не само пушку да су носили него да су носили и неку моталицу, да су били обучени у радна одела, њих двојица и да као изводе неке радове ту и да су били спремни чим се Премијер појави да пуцају.

Адв. Александар Зарић: Јесам ли вас ја добро чуо, рекли сте њих двојица?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи да су носили пушку.

Адв. Александар Зарић: Сада сте рекли њих двојица.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Двојица да се маскирају, да се обуку у радна одела. Мислим на Ацу Симовића и на Нинослава Константиновића.

Адв. Александар Зарић: А каква радна одела?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, као мајстори, да изводе неке радове, у комбинезоне да буду обучени у неким комбинезонима.

Адв. Александар Зарић: Да ли су сва три дана носили радна одела?

Председник већа: Шта, да ли су сваки дан?

Адв. Александар Зарић: Сва три дана која су чекали Премијера носили радна одела?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја не знам. Значи после није било приче о томе. Издат је само задатак и ишло се на тај задатак како се договорило.

Адв. Александар Зарић: Да ли му је познато да ли су носили пушку сва три дана?

Председник већа: Одговорио вам је малопре.

Адв. Александар Зарић: Да ли му је познато како су унели пушку, на који начин у зграду у Адмирала Гепрата?

OK 0171

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја не знам. Ја мислим како је било договорено да у путну торбу унесу пушку и да у рукама носе ту неку моталицу да раде или фарбу шта су већ радили.

Адв. Александар Зарић: Је ли вам познато да ли су изнели путну торбу са собом након атентата?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Пушку нису изнели у торби него како су нам пренели да су тако истрчали са пушком.

Адв. Александар Зарић: А шта је било са торбом?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не знам.

Адв. Александар Зарић: Да ли му је познато на који начин и ко је требао да спали канцеларију?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Симовић Аца или Нинослав Константиновић.

Адв. Александар Зарић: На који начин да ли му је познато?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, да полију бензином и да запале.

Адв. Александар Зарић: Да ли му је познато да ли су тај бензин изнели са собом пошто нису спалили канцеларију?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, значи задатак је био да се понесе и бензин сада због чега нису запалили, то сам објаснио.

Адв. Александар Зарић: Да ли вам је познато да су однели бензин са собом, јесу ли га оставили, шта је било након атентата јесу ли вам причали и те детаље, пошто помињете за длаке, за ћебе, да ли су вам ти детаљи познати?

Председник већа: Ајде колега, поставили сте питање, не причајте.

Адв. Александар Зарић: Па, питао сам га да ли му је познато шта су урадили са бензином, да ли су бензин однели са собом?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Није ми познато.

OK 0171

Адв. Александар Зарић: Да ли вам је познато рекли сте да је Милан Јуришић користио неки мали ауто за паркинг. Да ли вам је познато који ауто је користио и где се паркирао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја мислим да је то било у питању «Рено клио», мали ауто, али нисам сигуран. Немојте да ме држите за реч.

Адв. Александар Зарић: А где се паркирао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, значи испред улаза онде на паркингу, да заузме место то да не би неко други дошао да се паркира ту када Влада Будала дође да не би кружио са «Пасатом» него одмах да уђе, а Јура да изађе са паркинга.

Адв. Александар Зарић: Да ли вам је познато где је тај «Рено клио» шта је са њим било?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв. Александар Зарић: Реците ми у Мељаку када сте били, рекли сте како је била комуникација да вас је звао са фиксног телефона, да ли сте имали са собом неке мобилне телефоне које нисте користили?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Пок. Душан је имао пар мобилних телефона у торбици својој.

Адв. Александар Зарић: Јесу ли ти телефони остали тамо на лицу места, јесте ли ви имали неки са собом када сте побегли?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесам, имао сам ја један мобилни телефон, али нисам га користио, нити је Душан од тих телефона никада није их ни палио, него је само један једини пут користио фиксни телефон.

Адв. Александар Зарић: А да ли је раније користио те мобилне телефоне које је имао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Раније је користио. За један сам сигуран да је користио са једном девојком са којом се чуо и тај је телефон користио.

Адв. Александар Зарић: Тај је користио. Овде сте навели на страни 58 транскрипта први дан, да нисте имали потерницу у тренутку

када сте ухапшени у Грчкој. Можете ли мало да нам појасните како то нисте имали потерницу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не знам. Значи то сам разговарао са њиховом тајном полицијом. Они су рекли да није било у плану да ме воде у суд због безбедности, због свега, али да имам проблем неки са потерницом, да морају да ме приведу због илегалног уласка у Републику Грчку.

Адв. Александар Зарић: Како мислите нисте имали, имали сте проблема са потерницом. Да ли је постојала потерница за вама од стране Србије?

Председник већа: Колега, то се може видети из списа нашег предмета када је тражено да се накнадно доставе документа ради расписивања потернице и немате разлога да то питате.

Адв. Александар Зарић: А када је расписана потерница за вама?

Председник већа: Погледајте ви у списе. Немојте питати сведока сарадника.

Адв. Александар Зарић: Он је овде изјавио да је након неколико дана након хапшења да је тек тада стигла та потерница.

Председник већа: Тако је.

Адв. Александар Зарић: Ја то нисам знао.

Председник већа: Погледајте мало у списе.

Адв. Александар Зарић: Колега вас је питао за Биљану Кајганић да је дошла и да вам је рекла немој да будеш сведок сарадник.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Адв. Александар Зарић: Зашто вам је она рекла да не будете сведок сарадник?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Зато...

Адв. Александар Зарић: Да ли сте ви имали неки план већ тада да тражите, да имате статус сведока или?

ok0171

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Ја са њом нисам разговарао на ту тему. Разговарао сам о нечем другом што сам објаснио. А разлог ми је рекла због чега ми је рекла да не смем да будем сведок сарадник да морам да говорим истину.

Адв. Александар Зарић: Да говорите истину?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: На страни 54 транскрипта, први дан, када сте питали колико је пара она вама узела 70.000 и тако даље, она вам је одговорила «па морам да плаћам Дејане ти не знаш да је теби живот угрожен, да те јури Чуме, да људи траже паре». И ви сте онда на то одговорили, «ја кажем то ако су ми другови они значи неће тражити паре за мене Биљана».

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Адв. Александар Зарић: На које другове сте то мислили и зашто би ви некоме давали паре?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја нисам никоме ни давао паре него је то она говорила да морам да јој дам још пара да мора да плаћа те људе који њу информишу за неке људе у Босни који мене јуре да убију. Ја сам јој рекао «Биљана, ако су то ти људи моји другови, они неће тражити паре за мене».

Адв. Александар Зарић: Је ли ви познајете те људе од раније?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Није ми ни спомињала уопште.

Адв. Александар Зарић: Па, како можете да кажете да су вам другови?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, зато значи то нису другови чим ми траже паре, значи мени не мисле добро.

Адв. Александар Зарић: Још једно питање имам. Ви сте својевремено овде док је пок. Вукојевић сведочио питали сте га једно питање да ли сте ви нешто изнели из Шилерове?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте. Да ли сам изнео нешто из Шилерове. То сам исто објаснио председници.

Адв. Александар Зарић: Шта сте изнели?

OK 0171

Председник већа: Објаснио је.

Адв. Александар Зарић: Шта?

Председник већа: Даље. Нећемо понављати сада.

Адв. Александар Зарић: И где сте однели то што сте изнели из Шилерове?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам рекао да ја ништа нисам изнео из Шилерове.

Адв. Александар Зарић: Да ли вам је познато где је Вукојевић однео то што је изнео из Шилерове?

Председник већа: И то је објаснио.

Адв. Александар Зарић: Имам још једно питање. Да ли је Шилерова значи била снимана од стране неких других служби у овој земљи, значи да ли је надзирана? Да ли вам је то познато?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Није ми познато и први пут и чујем.

Адв. Александар Зарић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Право на питања има бранилац окривљеног Сретка Калинића адвокат Александар Ђорђевић.

Адв. Александар Ђорђевић: Судија, ја сам као што вам је познато сведоку био бранилац по службеној дужности. Имам нека питања за њега наравно, али наравно нису ни из каквих сазнања у вези припремања одбране, тако да само генерално да ли ми дозвољавате питања?

Председник већа: Дозволићу вам ако сведок сарадник каже да са вама о томе није разговарао.

Адв. Александар Ђорђевић: Може. Ако буде рекао да је разговарао нека каже да је разговарао.

Председник већа: Изволите.

OK 0171

Адв. Александар Ђорђевић: Прво ме интересује судија, пошто у томе наравно нисам учествовао, како је он постао сведок сарадник, када је причао, са ким је причао и уопште та процедура како је он добио статус сведока сарадника?

Председник већа: По закону.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро. Да ли може да објасни мало, пошто је мало ишло то теже чини ми се.

Председник већа: Нећемо дозволити то питање. Мало га преформулишите колега.

Адв. Александар Ђорђевић: Да га преформулишем?

Председник већа: Па преформулишите га зато што се зна законом је прописана процедура како се постаје сведок сарадник. Пише тачно у закону како јавни тужилац предлаже, како обавља разговор, предлаже већу, веће држи седницу нејавну.

Адв. Александар Ђорђевић: Све ми је то јасно, али у оквиру тога судија, колико је пута причао са јавним тужиоцем, којом приликом, колико пута је имао нејавну седницу, када се виђао, где се виђао, ето то ме интересује?

Председник већа: Две смо имали нејавне седнице је ли тако било?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Председник већа: А за разговоре са тужиоцем, то је њихова ствар. Добили су по одобрењу већа, то смо уписали датуме.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро. Судија, видим не иде нешто са овим питањем. Нема везе.

Председник већа: Па, мало другачије сте морали то да формулишете.

Адв. Александар Ђорђевић: Не бих могао никако. Значи како је...

Председник већа: Ајте даље, можда ћете мени дати шлагворт да ја питам.

Адв. Александар Ђорђевић: Каквим питањем? Нема проблема. Око тога само то. Ништа даље око тог статуса сведока не бих даље га питао.

Председник већа: Позната је ствар да први пут након једне седнице није добио статус сведока и да је Врховни суд укинуо то решење овог већа. То је познато. То сви знају који учествују у овом поступку.

Адв. Александар Ђорђевић: Јесте али је после тога опет имао нејавну седницу. Да ли је опет разговарао са тужиоцем, да ли је прво тужилац, па нејавна седница?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро. Хвала вам. Следеће питање, пошто се сведок детаљно изјашњавао о људима, местима, догађајима, пре и после политичког убиства Премијера како је рекао, мислим да је то било физичко убиство, али вероватно је мислио да је мотив био политички, интересује ме по његовим сазнањима ко је од људи из политичког живота, а са којима је Душан Спасојевић био у контакту имао највише користи после убиства Премијера?

Председник већа: Како мислите највише користи?

Адв. Александар Ђорђевић: Па, ко је политички профитирао од политичара после убиства Премијера, а био је у контакту са Душаном Спасојевићем?

Председник већа: Па, видели сте данас ових дана сведок сарадник се изјаснио и поменуо је људе из политике који су имали контакт са њим у лику, у ствари он је изнео као сазнање да је имао знања о томе Небојша Човић, да је имао неких разговора са др. Војиславом Шешељом, и да је имао контакта са Микелићем, али он није политичар. Је ли тако?

Адв. Александар Ђорђевић: Може ли да одговори не може да одговори, зна – не зна.

Председник већа: И помињао је Чедомира Јовановића у неким другим причама.

Адв. Александар Ђорђевић: Чедомира Јовановића можда, не знам ја, нећу ја да сугеришем одговор.

Председник већа: Да ли је неко од тих људи, јесте ли пратили ви нашу политичку сцену ту?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро. Следеће питање...

Председник већа: Када се буде бавио анализом политичке ситуације у Србији, и постане сличан овим...

Адв. Александар Ђорђевић: Судија, сведок је рекао да је то било политичко убиство. Ја се са тим не слажем. Значи он има неку политичку свест о томе. Само у односу на то ја постављам то питање. Ништа друго и обзиром да је он помињао неке политичаре, нисам ја. Значи само то. Ништа. Можда човек има сазнања, можда нема. Ништа ја не кажем.

Председник већа: Добро.

Адв. Александар Ђорђевић: Судија, идемо даље. На то је делимично одговорио, али није било јасно, ви забраните ако мислите, интересује ме ово око Мељака, у моменту када они искачу кроз прозор, и он и Душан Спасојевић како сам данас чуо иду ка тој шупи, а Миле Луковић иде ка вођњаку. На пример зашто се они раздвајају?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нико се од нас није раздвајао. Значи ми смо када је пок. Миле Луковић Кум остао да затвори шалоне, ја и пок. Душан смо кренули према тој гаражи, према огради. Он је остао да затвори шалоне и кренуо је лево. Због чега је кренуо, ја не знам.

Адв. Александар Ђорђевић: Да ли је Миле Луковић Кум био наоружан?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв. Александар Ђорђевић: А да ли је био наоружан Душан Спасојевић и шта је имао од оружја?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте. Био је наоружан. Имао је пиштољ.

OK017

Адв. Александар Ђорђевић: Да ли знате можда да ли је имао више оквира, један оквир, колико је метака имао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нисам видео да ли је имао још неки оквир.

Адв. Александар Ђорђевић: Не знате ни у том једном пиштољу колико је имао метака?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро. Сада бих отишао до хале «Лимес».

Председник већа: Само мало. Да ли сте се ви унапред договорили то када сте искакали кроз прозор, где ћете да идете? Није постојао никакав план?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Никакав план није постојао.

Председник већа: Да ли сте се договарали да се не раздвајате у том одласку?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Ништа нисмо разговарали да неко иде значи, били смо само да идемо заједно, а нисмо знали ни где, ни како.

Председник већа: Добро. Хвала. Наставите.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала судија. Следеће питање, читао сам пажљиво транскрипт, то је 110. страна транскрипта од четвртка, и после 37. – 38. страна овога од петка, нисам схватио да ли је он када је возио тај камион да ли је он знао у ком је возилу Премијер или није знао, а следеће питање ако је знао како је препознао то возило?

Председник већа: Рекао је то. Објаснио је.

Адв. Александар Ђорђевић: Нисам баш сигуран. Он је рекао нешто веће ауто, мање ауто. Које је веће од кога. У ком је био, значи ја то стварно нисам схватио.

Председник већа: Рекао је да разликује блиндирано ауто од других аутомобила колико се ја сећам. Изволите ако можете појасните.

OK 017'1

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је. Значи пре него што је пок. Премијер изашао на ауто пут ја сам имао написмено у ком се возилу вози пок. Премијер и речено ми је да вози се у «БМВ»-у том и том, да је ауто блиндиран. И због тога сам знао да се Премијер налази у том аутомобилу.

Адв. Александар Ђорђевић: Како ви препознајете који ауто је блиндиран, који није?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи ја ауто познајем јер сам возио блиндиран ауто и возио сам се у њима. Прво видим ауто, види се тачно да је тежи ауто, да лежи доле на земљи, и по стаклима се види.

Адв. Александар Ђорђевић: Потпуно се слажем са вама, али колико тога ви можете да видите при брзини, пошто сте рекли да је та колона ишла јако брзо, шта од свега тога ви можете да приметите када вам се та колона приближава? Нећу сада ја да говорим са...

Председник већа: Колега, па он је одговорио видео је па видео. Сада шта ћемо, како он види то је његова ствар, његова пажња.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро судија. Следеће питање, да ли се по њиховим сазнањима те групе Земунске којој је он припадао каже, да ли се нешто променило у обезбеђењу Премијера пре и после смене Андрије Савића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Ми нисмо имали тих сазнања да се нешто мењало. Знали смо да је све остало исто, поготово што нам је рекао Бранко оно да је остало исто и после «Лимеса» и да се ништа не мења.

Адв. Александар Ђорђевић: Ако се ништа није мењало, како онда, зашто су им тек после смене требала та нека сазнања и шта им је то требало, а да им није било познато док је Андрија Савић био начелник ресора?

Председник већа: На каква сазнања мислите?

Адв. Александар Ђорђевић: Па уопште око обезбеђења Премијера, која возила вози, где вози, где се креће, куда иде, пошто је то изгледа исто и пре и после када да тако кажем Земунска група има утицаја на државну безбедност и тако даље.

Председник већа: Везано за одлуку када ће се извршити тај атентат на Премијера, тако је сведок говорио.

Адв. Александар Ђорђевић: Није то рекао, али ако је...

Председник већа: Тако је. То произилази из његовог излагања. Зна се када је дошао Андрија Савић на место.

Адв. Александар Ђорђевић: Не када је дошао, када је отишао.

Председник већа: Па и када је отишао. Конкретно поставите питање.

Адв. Александар Ђорђевић: Конкретно питање, зашто се одједанпут интересује за обезбеђење тек када одлази Андрија Савић, када долази Милићевић или ко већ долази, а ништа се није променило у структури тог обезбеђења ни персонално, ни функционално у понашању премијера нити ништа.

Председник већа: Да ли је неко проверавао уопште да ли се нешто мењало?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нико није ни проверавао и ја не знам одакле сазнања да смо се ми распитивали пре тога за обезбеђење. Једини контакти ко је имао то је имао Милорад Улемек са браћом, пошто су они њега питали, саветовали се шта да раде.

Адв. Александар Ђорђевић: Рекосте да је неко, ово су наравно питања везана јер ме замолио колега Грбовић, везана за Безаревића јер у том делу.

Председник већа: А што, ту је Грбовић, колега?

Адв. Александар Ђорђевић: Не, ово су ипак мало, да тако кажем нека у нашем договор, али дозволићете ми да поставим питања.

Председник већа: Имате више неких предзнања од колеге Грбовића?

Адв. Александар Ђорђевић: Наравно. Интересује ме ако се добро сећам да је Влада Јапанац чиними се говорио о бургијама и да им је он давао дрогу итд. значи људима из обезбеђења премијера, интересује ме зашто онда нису преко Владе Јапанца или преко неког другог пробали да

дођу до обезбеђења, зашто су ишли преко Безаревића који уопште није ни радио у обезбеђењу.

Председник већа: Одговорите.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Већ у то време Влада Јапанац и покојни Душан Спасојевић више нису били добри. То када је Влада Јапанац причао како ви кажете о бургији, тако сам их ја знао, то је било много пре 2003. године а у време када смо ми решили да убијемо покојног премијера покојни Душан Спасојевић и Влада Јапанац више нису ни били у добрим односима.

Адв. Александар Ђорђевић: А да ли сте имали сазнање да у самом обезбеђењу премијера налази се припадник из ЈСО-а?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да, причало се о томе да не само један, чиними се двојица, да су некада били у ЈСО и да су остали да раде код премијера.

Председник већа: Можете ли да нам кажете имена?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв. Александар Ђорђевић: Пошто се сведок изјашњавао да је читао списе предмета, очигледно да и јесте и да је од првог дана био упознат.

Председник већа: Па добро, имао је статус окривљеног.

Адв. Александар Ђорђевић: Наравно. Интересује ме само његова сазнања, да ли се може веровати телохранитељима покојног премијера?

Председник већа: То тражите суд.

Адв. Александар Ђорђевић: Не, тражим њему, на основу.

Председник већа: Забрањује се одговор на ово питање. То ћемо ценити коме ћемо веровати. То ће суд да ради а не сведоци.

Адв. Александар Ђорђевић: Ево на крају само онако. Рече да Рајко Неранџић његов кум да је радио у Одсеку за моторна возила у 29 новембру, на којем месту је радио Рајко Наранџић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Шеф моторних возила.

Адв. Александар Ђорђевић: А супруга где му је радила?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: У привредном криминалу.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала, немам више.

Председник већа: Право на питање има бранилац окр. Душана Крсмановића.

Адв. Марко Вукша: Немам питања. Хвала.

Председник већа: Бранилац окр. Саше Пејаковића адв, Крсто Бобот.

Адв. Крсто Бобот: Ја бих прво кренуо са питањима везаним са догађајем код хале Лимес, или хале Арена, она се тако зове али у овом поступку се зове Лимес од почетка па нека буде Лимес. Прво питање за сведока сарадника је пре тог догађаја колико се пута он видео са Жељком Тојагом? Нисам то најбоље схватио из транскрипта и зато питам.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Рекао сам, објаснио сам.

Адв. Крсто Бобот: Једном или два пута?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Када се покојни премијер враћао са Копаоника и дан пре него што ће покојни премијер да иде за Бања Луку.

Адв. Крсто Бобот: Да ли се оба пута видео на истом месту или у стану тзв. десетки или не?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: У десетки.

Адв. Крсто Бобот: Значи приликом овог другог сусрета у том стану када је постигнут договор како ће се сутра све то одигравати, да ли су се они разишли после договора, учесници тог договора или су сви остали у стану до сутра ујутру?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, ја и Симовић Милош смо напустили стан и отишли смо у стан на Бановом Брду после договорног задатка ко је од нас и шта имао да ради, тај стан смо напустили.

Адв. Крсто Бобот: После тог састанка да ли је он после тога икада видео Жељка Тојагу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв. Крсто Бобот: Да ли ј сутрадан на договорено место кренуо из тог стана са Бановог брда?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је. Значи изашли смо ујутру у 7 сати на договорено место испред Сава центра и ту смо чекали даље.

Адв. Крсто Бобот: Да ли сам схватио да је то заједно са Симовићем јел тако?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. То веће ја сам спавао и са Милошем Симовићем, са Ацом Симовићем и Владом Милосављевићем.

Адв. Крсто Бобот: Моје следеће питање је везано за тај договор који је био како каже онако конкретан, он је објаснио како је било договорено кретање, ко ће ићи левом траком, ко средњом, ко жутом трајком, какав је био договор у погледу раздаљине, да ли су они требали да иду паралелно један поред другога или да буде некаква разлика у даљини између тих возила, између камиона којим је управљао сведок сарадник, између камиона којим је управљао Симовић и Јуришић овим «Голфом»?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ми смо кренули сви заједно ишли средњом траком ауто пута и договор је био да ја не улазим одма у леву саобраћајну траку да не би правио гужву, колону других возила и у договорено време пре него где је требало да се пуца на покојног премијера тада да скренем у леву саобраћајну траку, Милош Симовић да остане средњом да вози а Милан Јуришић да вози жутом зауставном траком.

Адв. Крсто Бобот: То разумем, да ли је био договор да они, сад да покажем сликовито, да иду пралелно један поред другог у тим тракама или да буде неки размакнути распоред?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је. Значи као што сам рекао тих стотинак метара пред надвожњак где је било договорено

да отприлике зауставимо, тачније да успоримо ту колону, да сви идемо један поред другог, сва тројица.

Адв. Крсто Бобот: Значи паралелно један поред другог?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Крсто Бобот: Још једно питање у вези тог договора и детаља договора ако ја нисам добро схватио транскрипт онда нека ми председник већа забрани питање, какав је био договор, где су требали зољаши да се налазе, на узвишењу са десне или са леве стране гледано у смеру аеродрома?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Где сам ја излазио да гледам на том брду где смо договорили, то је са десне стране када идемо према аеродрому.

Адв. Крсто Бобот: Моје следеће питање је, каже да је видео прашину иза себе у ретровизору, како он објашњава ту прашину, од чега та прашина.

Председник већа: Објаснио је.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Објаснио сам.

Адв. Крсто Бобот: Па мислим није земљани пут, то је ипак ауто пут.

Председник већа: Неко од ваших колега је то питао јуче, два три пута, мислим да је Прелевић питао то око те прашине.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Објаснићу вам поново. Та прашина по мени је од неког кочења мало, али више од точкова који су малтене, аутомобил већ почео да гребе неких по мени два сантиметра, они су прошли поред банкине да не би ударили у банкину. Значи прашина је од тих точкова који су захватили више земљани део од ауто пута.

Адв. Крсто Бобот: Моје следеће питање. Сведок сарадник је рекао да се он уплашио да ће доћи до контакта и да је он онда померио камион у десну страну да би то возило у коме је био премијер како каже сведок сарадник јер га је препознао да је блиндирано, да би могло да прође са леве стране. Нисам схватио од чега се уплашио сведок сарадник? Да ли

OK0171

се уплашио од самог судара или се уплашио од даљег развоја догађаја, шта га је то толико уплашило?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Уплашило ме то јер сам гледао у ретровизор и видео сам да ако се не будем склонио да ће аутомобил са покојним пермијером сигурно да удари у камиончић који сам ја возио и то је био тај страх због чега сам се ја померио у десну страну.

Адв. Крсто Бобот: Из тога следи моје следеће питања, шта би се десило да је возило у коме је био премијер ударило отпозади у камион којим је управљао сведок сарадник?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Вероватно би ме убило пошто тај камиончић који сам ја возио, не знам колико је тежак, можда је тежи мало од комбија, а блиндирано возило зна се колико је тешко и шта би се десило самном.

Адв. Крсто Бобот: Моје следеће питање. А зар се не би управо догодило да се возило премијера заустави ударцем у камион, зар не би управо то и била поента да се заустави колона у којој је премијер да би могло да се гађа?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да, али није била поента да ја ударим у возило покојног премијера него само да их успорим.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Значи рекли сте да је био договор да сва тројица идете средњом траком и да онда непосредно пре тог места да ви пређете у леву траку а да овај «Голф» пређе у жуту траку и да ово возило, други камион, остане у средњој траци и да идете паралелно један поред другог. Ви сте гледали у ретровизор а рекли сте да нисте видели Симовића са камионом, да ли сте га ви уопште видели, јел он није био иза вас, јесте ли ви сами били на ауто путу, шта се то десило, то ми је остало нејасно.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нисам обраћао пажњу пошто сам био усмерен на леви ретровизор да гледам када ће да се приближи колона, да скренем и да обавим свој задатак у леву траку а у десни ретровизор нисам ни гледао. Знам само да је Милош Симовић кренуо такође замном на ауто пут и да ме тек прошао после када ме је малтене и зауставило обезбеђење покојног премијера, да је он прошао са својим камионом.

ok 0171

Адв. Крсто Бобот: Сад исправите ме ако грешим. Ако идете средњом траком ауто пута и возите камиончић, гледате у леви ретровизор да ли ви са тим левим ретровизором можете да видите возило иза себе?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам рекао да нисам обраћао пажњу на Милоша Симовића.

Председник већа: Јел био он уопште иза вас када сте напустили.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте. Када смо излазили са паркинга.

Председник већа: Када сте га видели последњи пут?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Када смо излазили са паркинга и када смо се укључили на ауто пут на почетку он је био замном.

Председник већа: На ауто путу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: На ауото путу, да.

Председник већа: А колико је то далеко од места?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Неких два километара отприлике има до места где је требало да се гађа.

Председник већа: Видите га у моменту када се укључује на ауто пут?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Председник већа: А касније да ли га видите уопште иза себе?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Касније нисам уопште обраћао пажњу на њега.

Председник већа: И видите га онда када сте се ви зауставили он пролази поред вас.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Он је прошао са тамићем.

OK 0171

Адв. Крсто Бобот: Рекао је да после вечери пре догађаја код Лимеса није више видео Жељка Тојагу, да ли тог дана ујутру у 8 када су се нашли кад креће акација, да ли је он добио од некога вест, путем специјале, телефона, усмено, било какву, да ли је имао информацију да се Жељко Тојага уопште налази у близини хале Лимес?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Пошто је Милош Симовић био у контакту са покојним Милетом Луковићем Кумом, имали су везу, питао је како су дошли, како је, шта, он је рекао да је ту Жељко Тојага, Звездан Јовановић и ови да дају подршку. Ја га нисам видео очима али сам знао преко станице да је и он присутан ту.

Адв. Крсто Бобот: Да ли сте ви имали некакав непосредни контакт преко станице или преко телефона са Жељком Тојагом?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв. Крсто Бобот: Када су вас зауставили, ви сте имали, исправите ме ако грешим, укупно три телефона код себе.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Крсто Бобот: Колико телефона сте бацили или сте само картице бацали?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Картице.

Адв. Крсто Бобот: Само картице. Колико картица сте бацили?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Две картице.

Адв. Крсто Бобот: Једна је остала јел тако?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Адв. Крсто Бобот: Путем које сте после комуницирали са овим својим пријатељем.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да, са пријатељем и са Симовићем.

Адв. Крсто Бобот: Зораном Матићем, јел тако?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

OK 0171

Адв. Крсто Бобот: Тај пријатељ ваш Зоран Матић јел он у животу, има ли неку адресу пребивалишта.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: У Сурчину.

Адв. Крсто Бобот: Судија, ја ћу сада поставити једно питање а ви одлучите да ли је дозвољено, али просто ми се намеће а не бих то стављао као процесни предлог да не бисмо то остављали за касније. Питање ћу формулисати овако. Како сведок сарадник тумачи, коментарише чињеницу да се искази људи који су били у обезбеђењу премијра у битноме разликују у опису догађаја код Лимеса у односу на оно што је он овде пред овим већем испричао и то у погледу две битне чињенице, прве у погледу скретања камиона где они тврде да је камион нагло скренуо из десна у лево и тиме покушао да пресече пут а сведок сарадник тврди да је он померио камион с лева на десно.

Председник већа: И шта треба он да протумачи?

Адв. Крсто Бобот: Како се изјашњава на чињеницу да сви из обезбеђења премијера који су били у пратњи причају да није било тако.

Председник већа: Добро. То ћете ставити као примедбу.

Адв. Крсто Бобот: Добро. То ћу онда ја формулисати после као процесни предлог да се то предочи од стране већа и да се евентуално изврши суочење на ту околност и на околност да ли је имао документа код себе или није пошто се око тога.

Председник већа: Да ли је имао?

Адв. Крсто Бобот: Да ли је имао нека документа код себе пошто.

Председник већа: Мислите лична документа или нека друга?

Адв. Крсто Бобот: Возачку дозволу. Сведок сарадник је рекао да је имао возачку дозволу код себе.

Председник већа: Ја имам у оном предмету који је вођен пред општинским судом.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Ти списи, колико ја схватам процесно не могу више да се користе пошто он више нема статус окривљеног а те исказе је давао као осумњичени, окривљени и не сме да му се предочи.

Председник већа: Нећемо предочавати исказ али да имамо просто сазнање шта је имао код себе.

Адв. Крсто Бобот: Али Веруловић, сведок који га је претресао тврди да није имао никаква документа код себе, зато истичем.

Председник већа: Сведок сарадник каже да га Веруловић није ни претресао него ставио руку на раме.

Адв. Крсто Бобот: Јесте и да је јавио да сведок сарадник нема никаква документа код себе, то је разлика. Моје следеће питање, судија, везано је за однос између пок. Спасојевића и сведока сарадника Љубише Бухе, званог Чуме, ту се сведок доста детаљно изјашњавао, ја не бих цитирао, постављам питање до 2001. године док сведок сарадник тврди да су они били једно исто, да ли је постојао некакав хијерархијски однос између пок. Спасојевића и Љубише Бухе Чумета, ако јесте ко је био да кажем виши у хијерархији или су евентуално њих двојица били једнаки у хијерархији. Значи ако су они били једно да ли је постојао некакав шеф, газда тог једног до 2001. године.

Председник већа: Ја мислим да је он на то питање одговорио колега, објашњавао и описивао то.

Адв. Крсто Бобот: Он је објашњавао њихово пријатељство и како су почели и како их је Чуме помагао итд. То је врло битно ради.

Председник већа: Објашњавао је и постојање тих. То смо сви схватили.

Адв. Крсто Бобот: РАди процесних и неких других питања.

Председник већа: Објашњавао је он тај њихов однос и да ту није било хијерархије, да су ови били мали почетници из земунског клана којима је он нешто давао итд. па су се после осамосталили а да Чуме није са њима тада ништа радио него их је подучио, отприлике тако нешто а не хијерархијски однос. Објашњавао је о тим групама и о томе када постаје Спасојевић, у почетку како није ни била то нека организована група и када постаје група и када добија заштиту. То је све објаснио.

Адв. Крсто Бобот: Добро. То није била сврха мог питања али ако ви сматрате да је одговорио.

Председник већа: Ви хоћете нешто погрешно да тумачите што сведок сарадник није рекао.

Адв. Крсто Бобот: Не, ја нећу ништа да тумачим што је он рекао, ја само постављам питање. Ако су били једно до 2001. године ко је био главни у тој организацији, да ли Спасојевић или Чуме, само то хоћу да питам. Јел не дозвољавате то питање.

Председник већа: Не дозвољавам то питање.

Адв. Крсто Бобот: Моје следеће питање за сведока сарадника када се упознавао са списима да ли је прочитао исказ окр. Крсмановић Душана?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесам прочитао сам све, не само његове него све учеснике у овом кривичном поступку.

Адв. Крсто Бобот: Ту ћу ставити тачку, нећу даље око тога. Сада једно питање.

Председник већа: Тај предлог имамо од раније али добро.

Адв. Крсто Бобот: Једно питање везано за Чедомира Јовановића. Сведок сарадник је рекао да је он помогао да покојни Спасојевић добије обезбеђење из ЈСО-а. Везано за окр. Пејаковић Сашу, да ли је сведоку сараднику нешто познато да ли је приликом те помоћи евентуално Пејаковић дошао да обезбеђује пок. Спасојевић Душана?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја знам само да је Пејаковић дошао да ради код покојног Душана Спасојевића по његовом изласку из притвора. Пејаковић ништа није причао мени ни покојном Душану да ли је дошао.

Председник већа: Да ли је Спасојевић нешто причао о томе?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да, Спасојевић јесте да је обезбеђење добио на ургенцију Чедомира Јовановића.

Адв. Крсто Бобот: Да ли је сведоку сараднику можда познато кога је Пејаковић Саша обезбеђивао пре него што је дошао да обезбеђује покојног Душана Спасојевића.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да, познато ми је. Ја сам га виђао, обезбеђивао је Чедомира Јовановића.

ОК 0171

Адв. Крсто Бобот: Сад неколико још питања и завршавам. Сведок сарадник је рекао да је он два пута одлазио у Батајницу до куће Војислава Шешеља. Моје прво питање је, да ли је он видео ко је евентуално улазио у кућу Војислава Шешеља?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Ја сам видео. Покојни Душан Спасојевић, Градиша Катић, ја сам лично њих видео да улазе у кућу Војислава Шешеља.

Адв. Крсто Бобот: Пошто је сведок сарадник рекао да он није улазио, није присуствовао тим разговорима, да ли може да нам објасни која је његова улога ту била? Јел ту нешто обезбеђивао Спасојевића?

Председник већа: Рекао је да их је довезао.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да, довезао сам их са блиндом «пежоом».

Адв. Крсто Бобот: Значи његова улога био је возач, ако сам добро схватио.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Зато што је обезбеђење пок. Душана није хтело да прилази кући Војислава Шешеља него су они остали даље у некој другој, трећој улици и онда сам ја довезао Душана са «пежоом».

Адв. Крсто Бобот: Сведок сарадник се већ изјашњавао да о садржини тих разговора он има сазнања само посредно од пок. Душана Спасојевића.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: И Градише Катића.

Адв. Крсто Бобот: И Градише Катића, да. Још једно само питање везано за ту тему, сведок сарадник је говорио како је добио информације од пок. Душана Спасојевића и Градише Катића да су они разговарали са Шешељом у смислу да Шешељ преузме власт након убиства премијера итд. међутим Шешељ.

Председник већа: Па није баш тако рекао сведок сарадника али ево одговориће на питање. Није тако рекао. Није у том смислу био разговор да Шешељ преузме власт, он није тако рекао.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да ће он да помогне.

OK 0171

Адв. Крсто Бобот: Да ће да помогне нешто, шта, не разумем како ће да помогне.

Председник већа: Није тако речено.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Није то сврха мог питања, моје питање је како сведок сарадник тумачи, објашњава чињеницу да је после свих тих разговора Војислав Шешељ одлучио да оде у Хаг и да се преда добровољно. Па знате шта колега слушали смо и са стране пуномоћника разноразна питања у смислу тумачења, објашњења итд.

Председник већа: Имате ли ви какво објашњење?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Само је коментарисао како неће да га послуша Војислав Шешељ и да ће да иде у Хаг.

Адв. Крсто Бобот: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Право на питање има бранилац окр. Бранислава Безаревића, адв. Жељко Грбовић.

Адв. Жељко Грбовић: Да ли дозвољавате непосредно или преко вас?

Председник већа: Непосредно.

Адв. Жељко Грбовић: Господине Миленковићу, ви сте рекли да сте Бранислава Безаревића упознали преко покојног Зорана Вукојевића, негде месеца фебруара, да ли вам је покојни Спасојевић причао о Браниславу Безаревићу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте причао је мени а Бранка Безаревића нисам га тада упознао у фебруару месецу, познавао сам га и раније, виђао сам га када је дошао на увиђај када смо се ја и Буха Новак слупали са једним колима али никакве контакте тада нисмо имали са њиме а пок. Душан.

Председник већа: То је на оном путу тамо јел?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: У Сурчину. А покојни Душан Спасојевић је причао за њега да је то будала једна, да воли паре пошто га је познавао још док је вероватно радио у станици полиције у Земуну.

Адв. Жељко Грбовић: Рекли сте да Бранислав Безаревић много воли паре из приче пок. Душана Спасојевића и да можда лаже тачно око тога послао је вас да ви проверите да ли се сведок сарадник Љубиша Буха налази у Зуцама. Објасните ми ако лаже и говори неистину зашто проверавате опет Безаревића. Имате ли мотив за то?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да, имам. Пошто је Душан тада на све информације које је добијао од било ког где се Буха налази реаговао на то и на предлог Вукојевића такође који је исто рекао да Бранко воли много пара и да је спреман да уради све за паре.

Адв. Жељко Грбовић: Колико сте му обећали, ако је права информација да се Љубиша Буха налази у Зуцама?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је била прича око 500.000 Евра али није било директно тачно 500, милион, пошто су се ту велике цифре радиле око Љубише Бухе, 100.000, 200, 500, то је била та цифра коју је уствари Вук причао, он је потенцирао пар пута али је Вук рекао да се он не секира само да изврши то и да ће бити дебело награђен.

Адв. Жељко Грбовић: Да ли сте за обављене услуге унапред плаћали, не ви него ваш друг пок. Душан Спасојевић?

Председник већа: Он је био у контакту са Безаревићем.

Адв. Жељко Грбовић: Отишао је лично да се договори на станици, по причи овог сведока, у шта ја сумњам, јел истина то?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је, на железничкој станици.

Адв. Жељко Грбовић: Где се то дешавало тачно?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: На аутобуској станици где стаје 601 аутобус тада смо дошли ја и пок. Вукојевић, он је сео код нас у ауто, сео је позади и разговарали су њих двоје, ја ништа нисам нити причао нити коментарисао са Бранком тај наш контакт што се тиче Чумета.

Адв. Жељко Грбовић: Ви идете по вашем исказу са претходног главног претреса у Зуце и чека вас неки човек. Долазите и видите да у Зуцама никога нема, да ли сте сматрали да сте преварени?

Председник већа: Чекајте није он рекао да их чека неки човек, објаснио је да је тада упознао Веселина Лечића и да је он ишао са њима у Зуце.

Адв. Жељко Грбовић: Да ли сте сматрали да сте преварени и информацију јесте ли пренели пок. Душану Спасојевићу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, нисмо сматрали да смо преварени јер је и даље било прича да у међувремену стизале информације да је он у Макишу, значи није било да је он испалио намерно јер смо знали да Безаревић нити сме, знао је ко је све са киме, ко је Душан, с киме се пок. Душан дружи тако да нити је смео да иде са неком информацијом да би он нас слагао.

Адв. Жељко Грбовић: Да ли имате сазнања у том периоду где се налазио сведок сарадник Љубиша Буха?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Било је више прича. Свако ко год је хтео да учини пок. Душану Спасојевићу долазио је са много прича, у Чешкој, Словачкој, било је много, много информација које су стизале.

Адв. Жељко Грбовић: Рекли сте да је премијер праћен са повратка када се враћао са Копаоника, у Бубањ потоку, да ли је Безаревић био укључен у то?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Бранко није био укључен у то када се покојни премијер враћао са Копаоника.

Адв. Жељко Грбовић: Рекли сте да приликом повратка када се покојни премијер др Зоран Ђинђић повредио из колоне изашла супруга Ружица да купи нешто на пумпи, да ли сте видели покојног Безаревића у обезбеђењу покојне, у обезбеђење Ружице Ђинђић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, нисмо видели. Само смо сачекали да тај ауто «Пајеро» зелене боје у коме је била супруга пок. премијера стала је на ауто команди, изашла је, ми смо наставили даље.

Адв. Жељко Грбовић: Да ли знате колико је радио Безаревић у обезбеђењу покојне Ружице Ђинђић, имате ли сазнања.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Немам, само нам је.

Адв.Жељко Грбовић: Извињавам се, не покојна, извињавам се. Немате сазнања?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па имам сазнања од Вукојевића, покојног сведока сарадника.

Адв.Жељко Грбовић: Колико је радио по причи Вукојевића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи није нам рекао колико је радио, само да је радио у обезбеђењу супруге покојног Премијера и да повремено иде у извидницу, тачније претходница, када покојни Премијер иде негде, онда њега шаљу прво да се он појави на том месту.

Адв.Жељко Грбовић: Да ли имате сазнања од неког колико је временски провео Бранислав Безаревић у обезбеђењу пок.др Зорана Ђинђића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Колико је провео?

Адв.Жељко Грбовић: На пословима у обезбеђењу пок.др Зорана Ђинђића, како пише у оптужници.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Он је рекао у разговору са Вукојевићем да га повремено ангажује у обезбеђењу покојног Премијера, да га шаљу као претходницу где треба покојни Премијер да се појави. Значи, колико временски ја не знам.

Адв.Жељко Грбовић: Рекли сте у транскрипту са претходног главног претреса, цитирам, врло кратко – «негде око девет сати...

Председник већа: Хајдете колега питање.

Адв.Жељко Грбовић: Кратко судија. «Негде око девет сати већ ујутру ништа се није дешавало».

Председник већа: Колега, је ли чујете ви. Само питање молим вас, па ћете му онда рећи – рекли сте другачије или рекли сте овако или онако.

Адв.Жељко Грбовић: Назвали сте Безаревића тачно у колико сати то јутро, је ли у девет или нешто касније?

ok 0171

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Рекао сам око девет сати, када се ништа није дешавало ту, назвао сам Бранка на специјалу коју сам му пре тога дао, јер једино смо ја и он били у контакту. Питао сам га шта има, шта се дешава, је ли сигурно остало све како јесте, рекао ми је да не бринем, да се ништа не мења.

Адв.Жељко Грбовић: Рекли сте да је Душан Крсмановић рекао да је видео колону да је кренула. Шта је тачно? Ко вам је рекао, Безаревић да је колона кренула или Крсмановић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Безаревић ми је рекао да нема промене никакве.

Адв.Жељко Грбовић: А није вам рекао да је кренула колона?

Председник већа: Па није то колега рекао, немојте сада да инсистирате на нечему што није...

Адв.Жељко Грбовић: Где се тада налазио Безаревић?

Председник већа: Објаснио је коме, шта...

Адв.Жељко Грбовић: Када сте се чули на телефон, можете ли лоцирати где је тачно био Безаревић?

Председник већа: Можемо ми да причамо свако за себе, немојте молим вас, тако можете код куће да разговарате.

Адв.Жељко Грбовић: Извињавам се.

Председник већа: Не можете да се извињавате на такав начин. Лепо вам кажем, није ни једном приликом рекао то што сте ви сада тврдили у тој својој речи. Поставите питање. Никада није ни тврдио да је колона кренула, а да је тако речено.

Адв.Жељко Грбовић: Ево, преформулисаћу питање. Када сте се чули са Браниславом Безаревићем где вам је рекао да он стоји? Где се налази?

Председник већа: Није то рекао да Безаревић стоји, нити је то био задатак. Забрањује се одговор на то питање. Нити је био он припадник земунског клана у том смислу како ви сада намештате. Изволите.

Адв.Жељко Грбовић: У том тренутку где је стајао Крсмановић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Код Руда.

Председник већа: И то је рекао, код Руда.

Адв.Жељко Грбовић: Да ли се сећате ваше изјаве коју сте дали после хапшења у МУП-у, наводно осумњичени за саобраћајни прекршај, да нису кола била прописано обележена...

Председник већа: Станите сад. Шта хоћете?

Адв.Жељко Грбовић: Да ли је тачно да је изјавио да нису кола била прописано обележена?

Председник већа: Не можемо разговарати о томе шта је изјавио на лицу места радницима МУП-а или свим осталим лицима, тј. службеним лицима, на те околности га не можемо саслушавати, а посебно не на околности када је имао својство осумњиченог и окривљеног кад већ има статус сведока сарадника. Изволите.

Адв.Жељко Грбовић: Да ли се сећате временски да определите, ноћ, дан, 20-тог где сте се видели са Безаревићем? Да ли је била ноћ или дан?

Председник већа: Шта, кад?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нисам вас разумео.

Адв.Жељко Грбовић: Рекли сте да сте се 20-тог видели са Безаревићем пред Лимесом, да вам је дао цедуљу са бројевима. Када је то било, у које доба дана?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи дан пре него што је Премијер кренуо, поподне већ. Значи, није био мрак, дан је био.

Адв.Жељко Грбовић: 20-тог, по подне?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Адв.Жељко Грбовић: Да ли вам је тада пок.Душан Спасојевић рекао да пазите на Безаревића, нешто ће вам спаковати?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Покојни Душан?

Адв.Жељко Грбовић: Да.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Никада то није рекао. Једино када је тражио разговор, када сам ја изашао из Централног затвора...

Председник већа: Прекините одговор на то питање.

Адв.Жељко Грбовић: Да ли је тог дана био присутан Вукојевић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Када ми је дао цедуљу са...?

Адв.Жељко Грбовић: Тако је.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Како да не, седели смо заједно у том кафићу.

Адв.Жељко Грбовић: Вукојевић у свом исказу каже - два, три дана пре Лимеса смо се видели у кафићу. Шта је тачно...

Председник већа: Молим вас, немојте презентовати сведоку сараднику оно што је неко други причао.

Адв.Жељко Грбовић: Извињавам се. Само да га питам шта је тачно...

Председник већа: Молим вас колега, упозоравам вас да не презентујете нешто што може бити спорно и предмет разматрања. Поставите питање, па ако будете имали примедбу, тражићете, имаћете процесних предлога.

Адв.Жељко Грбовић: Да ли сте се са Безаревићем видели и 19-тог, два дана пред Лимес?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи, видели смо се, пар дана смо се виђали пре 21-вог. У том кафићу сам се исто виђао. Али дан један пре него што је премијер кренуо, тада сам ја добио од њега цедуље, пошто је прочитао депешу да пок.Премијер иде за Бања Луку.

Адв.Жељко Грбовић: Рекли сте да вам је Безаревић рекао да је депеша стигла на аеродром. Да ли је то тачно?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не можете да говорите. Ја то нисам рекао да је депеша стигла на аеродром.

Адв.Жељко Грбовић: Судија, у транскрипту пише да је он прочитао депешу, тамо је стигла, тачније, која је послата на аеродром. Да ли је то тачно?

Председник већа: Па, ви тако не постављате питање колега, заиста нема смисла. Ако умете да читате и да тражите смисао, питање нисте поставили тако као што пише у транскрипту.

Адв.Жељко Грбовић: Добро, сведок није то рекао.

Председник већа: Па, није рекао то што ви тврдите.

Адв.Жељко Грбовић: Да ли имате сазнања да је Бранислав Безаревић познавао Милоша Симовића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Ја мислим да их је све познавао.

Адв.Жељко Грбовић: Да ли имате сазнања да се састајао са Милошем Симовићем?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Са Милошем Симовићем ја мислим да јесте, да су имали један контакт, али то не могу да вам тврдим, знам само да су били у контакту...

Председник већа: А ко је преузео контакт са...

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Знам само да су имали контакте после мог хапшења и изласка, онда је он био у контакту са Милошем Симовићем.

Адв.Жељко Грбовић: Да ли вам је то Милош Симовић лично причао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да, како да не. Чак је било разговора да ја једно време опет да се укључим, јер неки дан, ваљда тај дан се Бранко није нешто јављао, па је било разговора да се ја поново укључим, а онда је Симовић рекао да се чује и да је све у реду и да нема потребе.

СК 0171

Адв.Жељко Грбовић: Завршавам, још два питања само. Да ли ви господине Миленковићу можете објаснити следећу ствар – Миладин Сувајџић каже «три дана са Милошем Симовићем»...

Председник већа: Опет. Молим вас колега ја сам рекла да не предочавате исказе сведока сарадника. То ће суд предочавати ако буде потребно.

Адв.Жељко Грбовић: Да ли имате сазнање да је Сувајџић рекао да постоје неки људи из обезбеђења који дају информације земунском клану?

Председник већа: Сведок је рекао да док је имао статус окривљеног били су му доступни сви, да кажемо материјали који су се налазили у овом предмету, значи искази и одбране и тако даље. Ви се опет враћате на нешто што тренутно не можете питати. Хајдете даље.

Адв.Жељко Грбовић: Реците ми да ли поред надимка Багзи имате још неки други надимак?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв.Жељко Грбовић: Од када датира тај надимак?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Још од основне школе

Адв.Жељко Грбовић: Да ли се можете сетити ко вам је то дао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Другари из разреда.

Адв.Жељко Грбовић: Је ли знате шта то значи?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв.Жељко Грбовић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: За реч се јавља бранилац окр.Сретка Калинића, адвокат Александар Ђорђевић. Изволите.

Адв.Александар Ђорђевић: Два чиста, кратка питања. Прво, да ли је колона премијера имала упаљену ротацију и звучну сигнализацију, то није рекао.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

OK 0171

Адв.Александар Ђорђевић: Шта је рекао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Рекао сам да нисам видео на сва три возила, само једно возило је имало ротационо светло.

Адв.Александар Ђорђевић: И друго питање. Да ли има посредних или непосредних сазнања, пошто је у току, пре свега мислим на Душана Спасојевића, пошто видим да су углавном сазнања од тога, како је дошло до тога да окружни тужилац тада Раде Терзић пошаље обавезно упуство Четвртом суду да пусте из притвора...

Председник већа: Ја стварно не разумем. То неко други је требао да пита Радета Терзића.

Адв.Александар Ђорђевић: Ја се слажем са вама али никако да дођем до тога...

Председник већа: Ја не знам, пишите кривичну пријаву против оних који не раде свој посао.

Адв.Александар Ђорђевић: То скупљамо материјал. Ако може само, да ли има таквих сазнања или нема.

Председник већа: Немојте молим вас. Забрањује се питање.

Адв.Александар Ђорђевић: Хвала судија.

Адв.Живојин Стефановић: Ја бих има једно додатно питање, уствари више да расчистимо једну ситуацију. Кад је сведок рекао да је годину дана био у Грчком, да ли је то омашком рекао или...

Председник већа: Рекао је до године.

Адв.Живојин Стефановић: До године. А које године је био Мељак?

Председник већа: 2003.

Адв.Живојин Стефановић: 2003., је ли тако?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

OK 0171

Адв.Живојин Стефановић: А када сте се предали? Тај датум немамо, кад сте се пријавили?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам се предао 2004. године у јуну месецу.

Адв.Живојин Стефановић: Е хвала. Зато што нисам знао тај датум.

Председник већа: Колегиница Дичић има право на додатно питање.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Неко вас је питао, па ме је постакло на питање, говорили сте о томе где су паре биле у тој некој кућици, у ормару и тако. Да ли су паре одношене на рачуне неке у банкама у иностранству?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Колико ја знам никада није хтео. Имао је у плану да купи неки хотел негде у Швајцарској преко неког његовог брата, али ја мислим да од тога ништа није урадио, као што је Легија био и предлагао да купе неке хотеле на Копаонику, али...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли су изношене паре од тих радњи, отмица, ван земље?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Он је нама говорио, значи када је поготову узимао од Дулета Крсмановића мало, када га је мучио нешто, не знам из ког разлога тада, да му требају те паре, као да је он његове паре послао у иностранство. То је био разлог да узме од Душана Крсмановића.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Немам више питања.

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од двадесет минута.

Наставак главног претреса у 15 часова и 15 минута.

Ми смо за данас исцрпили дневни ред. Остало нам је још да оптужени постављају питања сведоку сараднику, и евентуално ако буде било неких процесних предлога за суочење између неких од оптужених и сведока сарадника.

Наставак главног претреса се одлаже за сутра **28. новембра 2006. године са почетком у 10,00 часова.**

Пошто сам добила обавештење од МУП-а Републике Србије да је лишен слободе Александар Симовић, он је и дао одбрану и саслушан је код истражног судије овога суда пре једно два сата, наредба ће бити издата Управи Окружног затвора да за сутра буде доведен Александар Симовић, па ћемо ми претходно завршити ову радњу саслушања сведока сарадника, а након тога ћемо прекинути доказни поступак, узети личне податке и договорити се око евентуално да ли треба њему рок за припремање одбране, да ли ће дати изјаву или неће. Ето тако да знате, да ће сутра бити у судници и Александар Симовић. Миленковићу, сада ћемо завршити, па сутра у 10 сати ћете наставити, одговараћете на питања оптужених и евентуално ће бити изведена радња суочења између вас и неких од оптужених.

Главни претрес се прекида у 15 часова и 22 минута.

ЗАПИСНИЧАР **ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА**

OK 01K